

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • DECEMBER 2009

Liahona

**Met Kerstmis het licht
van Christus vinden,
pp. 2-17**

**Stel u door eerbied open voor
openbaring, p. 26**

**Waarom vragen 'Waarom
ik?' Zie p. 30**

**24 Kersttradities uit alle
delen van de wereld, p. K8**



Volwassenen

BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM

- 2 **Thuis voor Kerstmis** President Henry B. Eyring

HUISBEZOEKBOODSCHAP

- 25 **Zorg door liefdediensten**

HOOFDARTIKELEN

- 16 **Van mijn zusters, met liefde** Marina Petrova
Onze huisbezoeksters bezorgden ons gezin een ander kerstfeest.
- 18 **De geestelijke gaven van de ringpresident**
Ouderling Neil L. Andersen
Ringpresidenten worden van God geroepen en ontvangen de sleutels en de geestelijke macht die nodig is om de leden te dienen in de ring die ze presideren.
- 26 **Aanbidding door eerbied** Ouderling Robert C. Oaks
Ons gedrag en onze houding weerspiegelen onze eerbied — onze gevoelens van respect, liefde en eerbetoon voor de Heer.
- 36 **De zegeningen van werken** Bisschop H. David Burton
Werken is zowel een zegening als een gebod, en de Heer zal hulp bieden aan hen die ernaar streven om zich aan dat gebod te houden.

RUBRIEKEN

- 41 **Onder heiligen der laatste dagen**
Jongevrouwen brengen een aan bed gekluisterd lid kerstvreugde; kinderen offeren speelgoed op voor Kerstmis; een student getuigt tot haar docent; een zuster helpt haar stervende broer om een belofte te vervullen; de daden van een kind zijn een antwoord op het gebed van een man.
- 48 **Gebruik van deze uitgave**
Ideeën voor de gezinsavond en onderwerpen in deze uitgave.

OP DE OMSLAG

Voorkant: Rose Datoc Dall, *Vlucht*, met dank aan het Museum voor kerkgeschiedenis.
Achterkant: Gravure, Gustave Doré, *De geboorte van Jezus Christus*.

Jongeren

HOOFDARTIKELEN

- 8 **Een Kind is ons geboren**
Inzichten in Jesaja's profetie aangaande de Heiland.
- 10 **Een geschenk van liefde** Chastmier Okoro
Zou onze buurvrouw het enige cadeau aanvaarden dat we haar konden geven?
- 12 **'Wij, drie koningen'** Wendy Kenney
Wie waren de wijzen die het kindje Jezus bezochten?
- 30 **Waarom ik?** Elizabeth Quigley
Alles ging goed bij ons thuis. Toen bleek ik kanker te hebben.

RUBRIEKEN

- 24 **Poster: Halleluja!**
- 34 **Vraag en antwoord**
Mijn ouders zijn geen lid van de kerk. Hoe kan ik met hen over het evangelie praten zonder hen te beledigen?



December 2009 109 de jaargang Nummer 12
Liahona 04292 120

Officiële Nederlandstalige uitgave van
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Spencer J. Condie
Adviseurs: Keith K. Hilbig, Yoshihiko Kikuchi, Paul B. Pieper

Hoofdredacteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie: Victor D. Covey
Senior redacteur: Larry Hiller
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdredacteur: R. Val Johnson
Assistent-hoofdredacteurs: Jennifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Mederedacteur: Ryan Carr
Assistent-redactrice: Susan Barrett
Redactiemedewerkers: David A. Edwards, Matthew D. Flaton,
Lafayette Porter Gault, Annie Jones, Carrie Kasen, Jennifer Maddy,
Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odelek, Joshua J. Parksey,
Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Don L. Searle,
Janet Thomas, Paul VanDerBerghe, Julie Wardell
Directiesecretaresse: Laurel Keschner

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette
Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child,
Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard,
Eric P. Johnson, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nelson

Voorbereidend drukwerk: Jeff L. Martin
Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick
Directeur distributie: Randy J. Benson

Vertaling: Jos Posters

Kerkelijk Verhaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
Telefoon: 0032(0)14265775

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Groeneweg 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Uw kopij graag per e-mail naar: nieuws@liahona.nl

Distributie:
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
European Distribution Ltd., Magazine Service,
Steinmühlstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland
Tel.: 00 49 6172 492858; fax: 00 49 6172 492890
E-mail: liahonaed@ldschurch.org

Jaarabonnement: € 16,00

De volgende betalingswijzen zijn mogelijk:

Creditcard (bel of e-mail EDL)

Overschrijving per bank op de volgende rekening:

Dresdner Bank, Bad Homburg

Rekeningnummer 07 264 094 00, bankcode 500 800 00

Omschrijving: abonneenummer + naam + wijk/gemeente

BIC (SWIFT CODE): DRES DE 33

IBAN: DES2 5008 0000 0726 4094 00

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan:

Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake
City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar:

liahona@ldschurch.org

De Liahona (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of
'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees,
Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans,
Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fij, Fins, Frans,
Grieks, Haïtiaans, Hindi, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans,
Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees,
Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,
Roemeens, Russisch, Samoaans, Sinhala, Sloveens, Spaans,
Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch,
Urdu, Vietnamese en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

© 2009 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.

Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika

Tekst en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd
worden voor incidenteel, nietcommercieel gebruik in de kerk of
thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de
bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht
kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North
Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org

U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet onder
www.liahona.lds.org

For Readers in the United States and Canada:

December 2009 Vol. 109 No. 12 LIAHONA (USPS 311) Dutch
[ISSN 1522-9173] is published monthly by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include address
label from a recent issue; old and new address must be included.
Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be
taken by phone. (Canada Post Information Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution
Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

Kinderen

EEN KERSTBOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM
AAN ALLE KINDEREN OP AARDE

K2 De reden van het wonder

HOOFDARTIKEL

K4 Jeugdwerkmanieren Jan Pinborough

K8 Kerstmis over de hele wereld Chad E. Phares
en Shara Braithwaite

K10 Een kerstviering op het tempelplein

RUBRIEKEN

K7 Kleurplaat

K12 Participatieperiode:
Ik denk aan Jezus Christus
Cheryl Esplin

K14 Uit het leven van de profeet
Joseph Smith: Een goed voor-
beeld van Christus navolgen



OMSLAG DE
KINDERVRIEND
Illustratie Jim Madsen.



Kijk of je de Noorse
KGW-ring in deze
uitgave kunt
vinden. Kies de
goede pagina!

Post

De vruchten van mijn werk

Het deed mij groot genoeg om
in september 2008 op pagina 32 van
Liahona jongemannen en jonge-
vrouwen voor het Forum Romanum
te zien. Ik was in 1971 in Italië op
zending. Toen ik in Rome werkte,
onderwees ik met mijn collega twee
fantastische kinderen, Alberto en
Massimo De Feo, die later gedoopt
werden. U kunt zich indenken
hoe blij ik was toen ik Denise De
Feo in het artikel zag en las dat zij
een dochter van Massimo is, die
nu president van de ring Rome
is. Ik vernam ook dat Alberto nu
gemeentepresident is in Canada. Ik
ben de Heer dankbaar voor mijn

zendingservaringen en voor het feit
dat ik de vruchten van mijn werk
heb gezien.

Oscar Blanc (Argentinië)

Verkwikking voor mijn ziel

In verdrietige tijden pak ik vaak de
Liahona om de boodschappen van
de profeet en de apostelen te lezen.
Hun woorden geven mijn ziel troost en
vreugde. Dankuwel voor dit tijdschrift!
Het helpt mij om de liefde van mijn
hemelse Vader en mijn Verlosser, Jezus
Christus, te voelen.

Maria Ely Waltero Orjuela (Colombia)

Stuur reacties en ideeën naar liahona@ldschurch.
org. Brieven kunnen ingekort of verduidelijkt
worden.

Res.
Book Area
M 205.5
S 838 D4T
Dec. 2009
31190



Thuis voor Kerstmis

PRESIDENT HENRY B. EYRING

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Ik hoorde een bekend liedje over thuis zijn voor Kerstmis voor het eerst toen nog ik een klein jongetje was. Het was oorlogstijd en veel mensen waren ver van hun thuis en gezin — het was een duistere tijd voor mensen die bang waren dat ze misschien niet herenigd zouden worden met hun dierbaren. Ik herinner mij mijn gevoelens voor mijn thuis en familie toen ik op een dag tegen Kerstmis op weg naar school langs een huis liep en een kleine vlag met een gouden ster erop voor het raam zag hangen. Daar woonde een meisje dat ik van school kende. Haar broer, die niet veel ouder was dan ik, was in de oorlog gesneveld. Ik kende zijn ouders en voelde met hen mee. Als ik van school naar huis liep, keek ik altijd uit naar het blijde welkom dat mij daar wachtte.

Als ik in de kersttijd in onze woonkamer de radio aanzette, hoorde ik teksten en melodietjes die ik in gedachten nog steeds kan horen. Enkele regels van zo'n liedje dat

ging over het verlangen om bij je familie te zijn, raakten mij zeer. Mijn ouders, broers en ik waren gelukkig samen, dus ik wist dat mijn verlangen uitging naar iets meer dan alleen het familieleven dat ik toen had. Het had te maken met een toekomstig leven, iets dat zelfs nog beter was dan ik al kende, beter dan ik me kon voorstellen.

De regel uit dat liedje die ik me herinner, luidt: 'Ik ben thuis met Kerstmis, al is het maar in mijn dromen.'¹ Het huis waar ik in die gelukkige jeugd jaren met mijn moeder en vader kerstbomen versierde, is er nog, en het is grotendeels ongewijzigd. Ik ging er enkele jaren geleden naartoe en klopte aan.

Vreemden deden de deur open. Zij lieten mij binnen in de kamers waar de radio had gestaan en waar onze familie bij de kerstboom had gezeten.

Toen besepte ik dat mijn verlangen niet om een huis ging. Het ging erom dat ik bij mijn familie was, en het was een verlangen om mij door liefde en het licht van Christus omarmd te voelen, zelfs nog meer dan we thuis in mijn jeugd hadden gevoeld.



Door de Heiland kunt u weten dat u niet alleen met Kerstmis naar huis kunt gaan, maar dat u voor eeuwig kunt wonen bij familieleden die u en elkaar liefhebben.





Verlangen naar eeuwige liefde

Waar ieder van ons naar verlangt, niet alleen met Kerstmis maar altijd, is zich met anderen in liefde verenigd te voelen, met de heerlijke verzekering dat dit eeuwig kan duren. Dat is de belofte vna het eeuwige leven, wat volgens God de grootste gave is die Hij zijn kinderen kan geven (zie LV 14:7). Die belofte wordt mogelijk gemaakt door de gaven die Hij middels zijn geliefde Zoon aan ons heeft gegeven: de geboorte, de verzoening en de opstanding van de Heiland. Door het leven en de zending van de Heiland hebben wij de verzekering dat wij in liefde voor eeuwig bij onze familieleden kunnen zijn.

Dat verlangen naar huis is ingeboren. Die heerlijke droom kan alleen maar uitkomen met groot geloof — groot genoeg voor de Heilige Geest om ons tot bekering te brengen, tot de doop en het sluiten en naleven van heilige verbonden met God. Dergelijk geloof eist van ons dat we de beproevingen van het sterfelijk leven moedig doorstaan. Dan kunnen onze hemelse Vader en zijn geliefde Zoon ons in het leven hierna welkom heten in dat thuis van onze dromen.

Zelfs in dit leven kunnen we de zekerheid krijgen dat die dag zal aanbreken en kunnen we een deel van de

vreugde voelen die ons ten deel valt als we eindelijk thuiskomen. Als we met Kerstmis de geboorte van de Heiland vieren, krijgen we een bijzondere kans om die vreugde al in dit leven te ervaren.

De beloofde vreugde vinden

Velen van ons hebben dierbaren die zijn overleden. Wij worden misschien wel omringd door mensen die ons geloof in het evangelie willen vernietigen en de beloften van het eeuwig leven die de Heer heeft gedaan tenietdoen. Sommigen van ons worstelen met ziekte en armoede. Anderen hebben te maken met twisten in de familie, of hebben helemaal geen familie. Toch kunnen we het licht van Christus op ons laten schijnen en een beetje de beloofde vreugde voelen die voor ons in het verschiet ligt.

Als wij in dat hemelse thuis bijeenkomen, bijvoorbeeld, worden wij omringd door mensen die vergiffenis hebben ontvangen voor al hun zonden en die elkaar vergeven hebben. Wij kunnen die vreugde deels nu al proeven, vooral als we de gaven van de Heiland aan ons gedenken en waarderen. Hij kwam in de wereld om het Lam Gods te worden, om de prijs te betalen voor alle zonden die de kinderen van zijn hemelse Vader in het sterfelijk leven begingen, opdat allen vergeven mochten worden. Met Kerstmis hebben we een sterker verlangen om de woorden van de Heiland indachtig te zijn en ze te overdenken. Hij heeft ons gewaarschuwd dat wij alleen vergeving kunnen ontvangen als wij anderen vergeven (zie Matteüs 6:14–15). Dat is vaak moeilijk, dus u zult om hulp moeten bidden. Die hulp om te kunnen vergeven, zult u meestal krijgen als u het inzicht krijgt dat u anderen net zo veel of meer hebt gekwetst dan zij u.

Als uw gebed om kracht tot vergeven verhoord wordt en u handelt ernaar, voelt u dat er een last van uw schouders wordt genomen. Een wrok koesteren is een zware last. Vergeeft u, dan voelt u de vreugde die vergiffenis met zich meebrengt. U kunt dit jaar met Kerstmis vergeving schenken en ontvangen. Het gevoel van geluk dat dit met zich meebrengt, is een glimp van wat wij samen kunnen voelen in het eeuwige thuis waarnaar wij verlangen.

De vreugde van het geven

Een andere glimp die we in de kersttijd makkelijker kunnen opvangen van dat toekomstige huis vol vreugde

is het gevoel dat we krijgen als we gul geven. Dat krijgen we als we de behoeften van anderen belangrijker vinden dan die van onszelf en we voelen hoe gul God voor ons is geweest.

Het helpt om de goede daden te zien die anderen met Kerstmis doen. Hoe vaak bent u al met een geschenk naar iemands voordeur gegaan, in de hoop dat niemand u zag, om vervolgens te ontdekken dat er al meerdere anonieme geschenken lagen? Hebt u net als ik wel eens de ingeving gehad dat u iemand moest helpen, waarna u er achter kwam dat wat u werd ingegeven om te schenken precies was wat die persoon op dat moment nodig had? Dat is een heerlijke verzekering dat God al onze behoeften kent en op ons rekent om in de behoeften van mensen om ons heen te voorzien.

In de kersttijd stuurt God ons die boodschappen met meer vertrouwen, want Hij weet dat wij ernaar luisteren omdat ons hart beter is afgestemd op het voorbeeld van de Heiland en de woorden van zijn dienstknechten. In de kersttijd is het waarschijnlijker dat we net de woorden van koning Benjamin hebben gelezen en dat die ons hart geraakt hebben. Hij leerde zijn volk — en ons — dat de allesovertreffende gave van vergiffenis die wij ontvangen ons een overweldigend gevoel van weldadigheid tegenover andere mensen zou moeten geven:

'En zie, zojuist nog hebt gij zijn naam aangeroepen en gebedeld om vergeving van uw zonden. En heeft Hij u tevergeefs laten bedelen? Neen, Hij heeft zijn Geest op u uitgestort en gemaakt dat uw hart met vreugde werd vervuld, en gemaakt dat u de mond werd gesnoerd, zodat gij niet kondt spreken, zo buitengewoon groot was uw vreugde.

'En nu, als God, die u heeft geschapen, van wie gij afhankelijk zijt voor uw leven en voor alles wat gij hebt en zijt, u geeft wat

gij ook in geloof vraagt dat goed is, in het vertrouwen dat gij zult ontvangen, o hoezeer behoort gij elkaar dan niet te geven van hetgeen gij bezit.

'En als gij de mens oordeelt die, om niet om te komen, bij u smeekt om hulp uit uw bezit, en gij hem veroordeelt, hoeveel rechtvaardiger zal dan uw veroordeling zijn voor het onthouden van uw bezit, dat niet u, maar God toebehoort, aan wie ook uw leven toebehoort; en toch smeekt gij niet om hulp, noch bekeert gij u van hetgeen gij hebt gedaan.

'Ik zeg u, wee die mens, want zijn bezit zal met hem verloren gaan; en nu, ik zeg deze dingen tot hen die rijk zijn wat de dingen van deze wereld betreft' (Mosiah 4:20-23).

U hebt al de vreugde gevoeld van het geven en ontvangen van aalmoezen. Die vreugde is in dit leven een glimp van wat wij in het hiernamaals voelen als we hier door onze vrijgevigheid ons geloof in God tonen. De Heiland is daarin ons grote voorbeeld. In de kersttijd denken we er weer over na wie Hij is en hoe weldadig Hij voor ons is geweest door als onze Heiland in de wereld te komen.

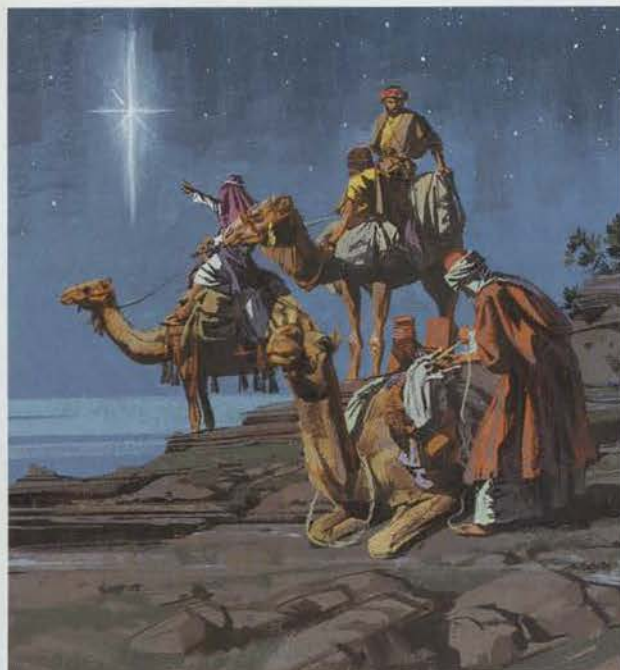
Als de Zoon van God, geboren uit Maria, had Hij de macht om alle verleiding tot zonde te weerstaan. Hij leidde een volmaakt leven opdat Hij het oneindige offer kon worden, het onbevleete Lam dat al vanaf de grondlegging van de wereld was beloofd (zie Openbaring 13:8). Hij heeft de kwelling ondergaan van de schuldenlast van al onze zonden en die van alle kinderen van onze hemelse Vader opdat wij vergiffenis mochten ontvangen en rein naar huis mochten terugkeren.

Die gave aan ons had een prijs zo hoog dat wij die niet kunnen bevatten. Het was een gave die Hij zelf niet nodig had: Hij had geen vergiffenis nodig. De vreugde en dankbaarheid die wij nu wegens zijn gave voelen, wordt alleen maar groter, en zal eeuwig duren, en we zullen

De Heiland is ons grote voorbeeld. In de kersttijd denken we er weer over na wie Hij is en hoe weldadig Hij voor ons is geweest door als onze Heiland in de wereld te komen.



In de kersttijd gedenken we niet alleen het licht dat de geboorte van Christus aan de wereld aankondigde, maar ook het licht dat van Hem uitgaat. Veel getuigen hebben bevestigd dat dit licht bestaat.



Hem er in ons hemelse thuis voor eren en aanbidden.

In de kersttijd worden wij aangemoedigd om aan Hem en zijn oneindige weldadigheid te denken. Denken wij daaraan, dan zijn wij beter in staat de ingeving te krijgen dat iemand onze hulp nodig heeft en daarnaar te luisteren. Dan zien wij de hand Gods zich uitstrekken naar onszelf als Hij iemand stuurt om ons op te beuren, zoals Hij zo vaak doet. Er schuilt vreugde in het geven en ontvangen van de weldadige geschenken waartoe God mensen met name rond Kerstmis inspireert.

Gezegend met zijn licht

En er is nóg een hemelse glimp die we met Kerstmis makkelijker kunnen opvangen. Het is licht. Onze hemelse Vader gebruikte licht om de geboorte van zijn Zoon, onze Heiland, aan te kondigen (zie Matteüs 2; 3 Nephi 1). Er werd een nieuwe ster zichtbaar op beide halfronden van de aarde. Die leidde de wijzen naar het Kindje in Betlehem. Zelfs de slechte koning Herodes herkende dat teken. Hij was er bang voor omdat hij slecht was. De wijzen verheugden zich in de geboorte van Christus, het Licht en het Leven van wereld. Drie dagen licht zonder duisternis was het teken dat God de nakomelingen

van Lehi gaf om de geboorte van zijn Zoon aan te kondigen.

In de kersttijd gedenken we niet alleen het licht dat de geboorte van Christus aan de wereld aankondigde, maar ook het licht dat van Hem uitgaat. Veel getuigen hebben bevestigd dat dit licht bestaat. Paulus heeft getuigd dat hij het zag op weg naar Damascus:

'(...) zag ik [...] een licht, schitterender dan de glans der zon, van de hemel mij en hen, die met

mij reisden, omstralen;

'en toen wij allen ter aarde vielen, hoorde ik een stem tot mij spreken in de Hebreeuwse taal: Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij? Het valt u zwaar tegen de prikkels achteruit te slaan.

'En ik zeide: Wie zijt Gij, Here? En Hij zeide: Ik ben Jezus, die gij vervolgt' (Handelingen 26:13-15).

De jonge Joseph Smith getuigde dat hij voorafgaand aan de herstelling een heerlijk licht zag in een bos bij Palmyra (in de staat New York):

'Ik zag recht boven mijn hoofd een lichtkolom, de helderheid van de zon overtreffend, die geleidelijk neerdaalde tot zij op mij viel.

'Zodra die verscheen, voelde ik mij bevrijd van de vijand die mij gebonden hield. Toen het licht op mij rustte, zag ik twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!* (Geschiedenis van Joseph Smith 1:16-17.)

Zulk licht is ook te zien in ons hemelse thuis. Het zal ons dan vreugde geven. Maar zelfs in dit leven bent u gezegend met een

deel van die heerlijke ervaring, door het licht van Christus. Ieder die in de wereld wordt geboren, ontvangt de gave van dat licht (zie Moroni 7:16). Denk eens aan de ervaringen die u hebt gehad waardoor u een getuige bent dat het licht van Christus echt bestaat en dat het waardevol is. U zult aan de hand van de volgende geruststellende schrifttekst inzien dat u door dat licht bent geleid:

'En hetgeen niet opbouwt, is niet van God, en is duisternis.

'Hetgeen van God is, is licht; en wie licht ontvangt en in God blijft, ontvangt meer licht; en dat licht wordt steeds helderder tot de volle dag toe.'

'En (...) Ik zeg het opdat u de waarheid zult verstaan, opdat u de duisternis uit uw midden verdrijven zult' (LV 50:23-25).

In een wereld die zo wordt verduisterd door slechte beelden en oneerlijke boodschappen bent u gezegend om makkelijker flitsen van licht en waarheid te herkennen. U hebt zelf ondervonden dat het licht helderder wordt als u het blijmoedig ontvangt. Het wordt steeds helderder tot de volmaakte dag dat we ons bevinden in de tegenwoordigheid van de Bron van het licht.

Dat licht is met Kerstmis makkelijker te onderscheiden. Omdat we dan meer geneigd zijn om God te vragen wat we moeten doen en in de Schriften te lezen zijn we beter in staat om ons in dienst van de Heer te begeven. Als we vergeven en vergiffenis voelen, als we de handen opbeuren die slap neerhangen (zie LV 81:5), worden we zelf ook opgebeurd en komen we dicht bij de Bron van het licht.

U zult zich herinneren dat in het Boek van Mormon een heerlijke tijd wordt beschreven waarin de getrouwe discipelen van de Heiland zijn licht uitdroegen aan anderen (zie 3 Nephi 19:24-25). Wij vieren Kerstmis met lichtjes. Onze aanbidding van de Heiland en onze dienstbaarheid namens Hem brengt licht in ons leven en in het leven van de mensen om ons heen.

We kunnen vol vertrouwen een doel stellen om dit kerstfeest helderder te maken dan het vorige, en elk volgend kerstfeest nóg helderder. De beproevingen van het sterfelijk leven mogen dan in hevigheid toenemen, voor ons hoeft het duister niet erger te worden als we ons oog alleen richten op het licht dat op ons valt als we de Meester volgen. Hij zal ons leiden en ons helpen op het pad dat

LESIDEEËN

Stel u open voor de indrukken van de Heilige Geest terwijl u nadenkt over de geestelijke behoeften van hen die u onderricht. Mogelijke boodschappen zijn:

1. Als u het materiaal onder de kop 'Verlangen naar eeuwige liefde' leest, voelt u dan een verlangen naar uw eeuwige thuis? Bespreek wat u doet om u voor te bereiden op uw terugkeer naar dat thuis.

2. Ziet u door het materiaal onder 'De beloofde vreugde vinden' in hoe u vreugde kunt vinden in dit leven? Bespreek wat wij kunnen doen om nu al dagelijks vreugde te vinden.

3. Onder 'De vreugde van het geven' vernemen we welke onvergelooflijke gaven van de Heiland ons in staat stellen om het eeuwige leven te verkrijgen. Bespreek wat wij kunnen doen om anderen te helpen met het ontvangen van dit geschenk.

4. Hoe komen we er door president Eyrings boodschap achter wat wij kunnen doen om beter open te staan voor het licht dat de Heiland biedt, en dit door te geven aan onze familieleden en andere mensen?



omhoog voert naar het thuis waarnaar wij verlangen.

Er zijn keren geweest, vaak met Kerstmis, dat we ten dele hebben gevoeld wat we zullen ervaren als we eindelijk thuiskomen bij de Vader die ons liefheeft en onze gebeden beantwoordt, en bij de Heiland die ons leven heeft verlicht en ons heeft opgebeurd.

Ik getuig dat u door Hem de verzekering kunt krijgen dat u niet alleen met Kerstmis naar huis kunt gaan, maar dat u voor eeuwig kunt wonen bij familieleden die u en elkaar liefhebben. ■

NOOT

1. James 'Kim' Gannon, 'I'll Be Home for Christmas' (1943).

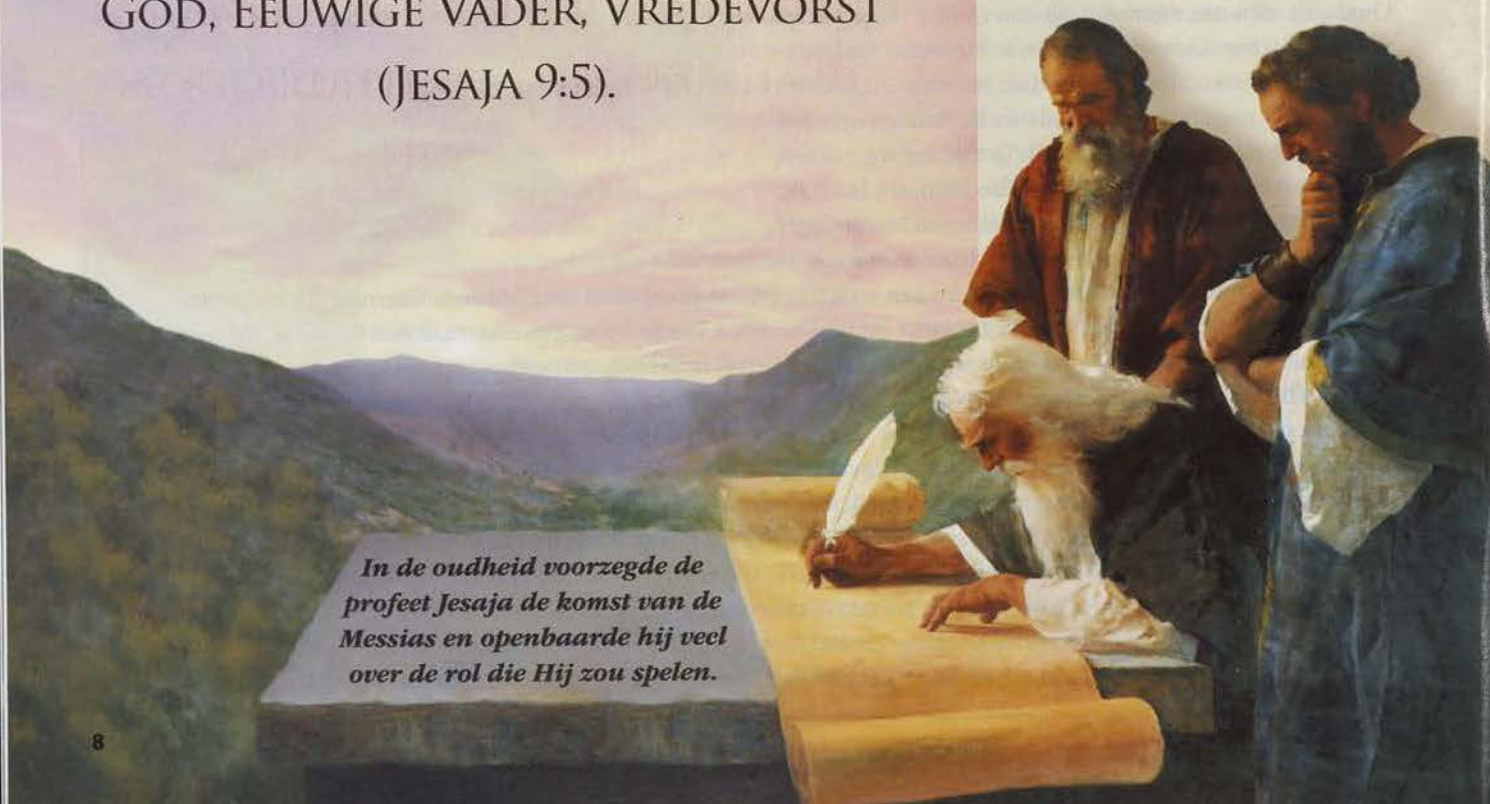
EEN KIND IS ONS GEBOREN

'WANT EEN KIND IS ONS GEBOREN,
EEN ZOON IS ONS GEGEVEN, EN
DE HEERSCHAPPIJ RUST OP ZIJN
SCHOUDER EN MEN NOEMT HEM
WONDERBARE RAADSMAN, STERKE
GOD, EEUWIGE VADER, VREDEVORST'
(JESAJA 9:5).

Eeuwen vóór de geboorte van Jezus Christus tekende de profeet Jesaja openbaringen op die hij had ontvangen aangaande de omstandigheden van de komst van Christus. Eén van die profetieën, in Jesaja 9:5, vertelt ons in enkele woorden heel veel over de Heiland en de rol die Hij speelt in ons leven en in het plan van onze hemelse Vader. Hier volgen enkele verklaringen van de denkbelden in dit vers.

Een kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven

De Heiland werd aan Adam, de eerste mens, geopenbaard als de eniggeboren Zoon van God (zie Mozes 5:7, 9; 6:52, 57, 59, 62). Sindsdien hebben alle heilige profeten getuigd van de komst van de Zoon Gods in het vlees om zijn volk te verlossen (zie Handelingen 10:43; Jakob 4:4).



In de oudheid voorzegde de profeet Jesaja de komst van de Messias en openbaarde hij veel over de rol die Hij zou spelen.



Wat betekent de geboorte van Christus?

De engel die de geboorte van de Heiland aankondigde bij de herders, verkondigde **'grote blijdschap, die heel het volk zal ten deel vallen'** (Lucas 2:10).

Toen Nephi een visioen had van de maagd Maria die het kindje Jezus droeg, werd hij bewogen om een bevestiging te geven van **'de liefde Gods, die zich alom uitstort in het hart der mensenkinderen'** (1 Nephi 11:22).

De Heiland heeft zelf verklaard: **'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe'** (Johannes 3:16).

De regering op zijn schouders

In het oude Israël waren de priesters en koningen bekleed met een mantel en droegen zij het insigne van hun ambt op de schouder (zie Jesaja 22:21–22). Jezus Christus, de Zoon van God, kwam **'als gezaghebbende'** (Matteüs 7:29). En Hij zal in het duizendjarig rijk regeren als koning der koningen en heer der heren, wanneer **'Hij regeert wiens recht het is om te regeren'** (LV 58:22; zie ook Geloofsartikelen 1:10).

Wonderbare Raadsman

Het woord *wonderbaar* komt van het Hebreeuwse woord voor **'wonder'**, wat doet denken aan zowel de wonderbaarlijke geboorte van de Messias als de wonderen die Hij gedurende zijn leven heeft verricht. Het woord *Raadsman* heeft te maken met de geboden en leringen die de Messias ons zou brengen om ons terug te leiden naar onze hemelse Vader. Zoals de profeet Jakob in het Boek van Mormon zegt: **'Gij weet zelf dat [de Heer] met wijsheid en gerechtigheid en grote barmhartigheid raad geeft over al zijn werken'** (Jakob 4:10).

Sterke God

'Geloof in Jezus Christus, de Zoon van God, de grootste [persoon] in tijd en eeuwigheid. Geloof dat zijn ongeëvenaarde leven al lang voor de vorming van de wereld was begonnen. Geloof dat Hij de Schepper was van de aarde waarop wij leven. Geloof dat Hij de Jehova van het Oude Testament was, dat Hij de Messias van het Nieuwe Testament was, dat Hij stierf en werd opgewekt (...) en dat Hij leeft, de levende Zoon van de levende God, onze Heiland en Verlosser.'

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), 'Be Not Faithless', Tam-buli, april 1990, p. 4.

Eeuwige Vader

'Jehova, die Jezus Christus is, de Zoon van Elohim, wordt "de Vader" genoemd. Ook wordt Hij "de eeuwige Vader van hemel en aarde" genoemd (zie [...] Mosiah 16:15). In een overeenkomstige betekenis wordt Jezus Christus "Eeuwige Vader" genoemd (Jesaja 9:6; vergelijk 2 Ne. 19:6). (...) Jezus Christus wordt als de Schepper consequent de Vader van hemel en aarde genoemd (...); en aangezien zijn scheppingen van eeuwige aard zijn, wordt Hij terecht de eeuwige Vader van hemel en aarde genoemd.'

'The Father and the Son: A Doctrinal Exposition by the First Presidency and the Quorum of the Twelve Apostles', Ensign, april 2002, p. 13; uit Improvement Era, augustus 1916, pp. 934–942.

Vredevorst

'Misschien dwalen we af van het pad dat naar vrede voert en vinden we het nodig om stil te staan bij de leringen van de Vredevorst en die te overpeinzen, en te besluiten ze op te nemen in ons denken en ons gedrag, en een hogere wet na te leven, een hogere weg te bewandelen, en een betere discipel van Christus te zijn.'

President Thomas S. Monson, 'Vrede vinden', Liahona, maart 2004, p. 3.

'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd' (Johannes 14:27). ■

Een geschenk van liefde



Ze vond het niet prettig als we zongen. Dus waarom stonden we op kerstavond voor haar deur om haar een muzikaal geschenk te geven?

CHASTMIER OKORO

Na de neergang van mijn vaders cateringbedrijf stond mijn familie voor een ernstige financiële situatie. Ik herinner me dat mijn moeder met tranen in haar ogen thuiskwam en niet wilde vertellen wat er aan de hand was, zelfs niet toen ik daarnaar vroeg. Al gauw moesten we naar een kleine eenkamerflat verhuizen omdat we ons niets beters konden veroorloven.

Voorheen was de kersttijd altijd een periode geweest vol kookfeestjes, nieuwe kleren, feestjes, bezoeken aan interessante plekken, en cadeautjes geven en ontvangen. Mijn moeder was er erg goed in en werd door ons dan ook 'de kerstvrouw' genoemd. Ze gaf graag, en met Kerstmis gaf ze met veel liefde en enthousiasme van alles aan de mensen om haar heen. Bij het opgroeien probeerden ook wij meer aan anderen te gaan denken dan aan onszelf.

Maar dat jaar wisten we niet wat we moesten doen. Mama begon zich zorgen te maken, want dit zou ons eerste kerstfeest in onze nieuwe behuizing zijn. En ze kon maar niets bedenken om aan andere mensen te geven. Maar we spraken haar moed in omdat we wisten dat we op onze eigen bescheiden manier toch iets konden doen om de kerstgeest te verbreiden.

Toch konden we ons maar nauwelijks redden. En bovendien hadden we grote moeite om de vrede in onze nieuwe omgeving te bewaren. De verhuurster van de woning was geen christen en ze ergerde zich aan ons omdat we vroeg opstonden voor een gezinsgebed en enkele lofzangen. Haar kamer was naast de onze, en ze

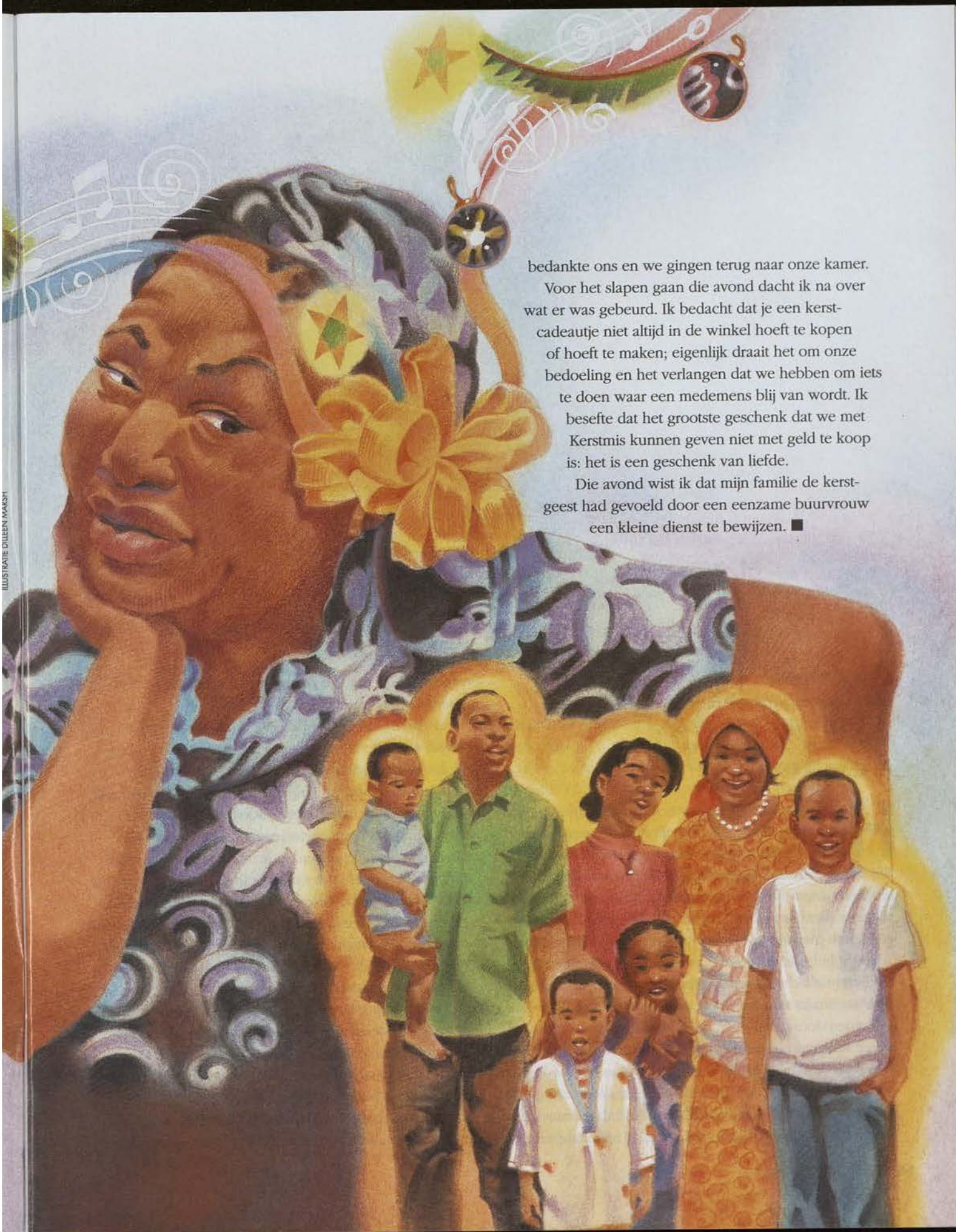
werd wakker van het zingen. Ze klaagde er vaak over, dus probeerden we zachtjes te zingen om haar niet te storen. Toen ze inzag dat we toch niet ophielden met ons gezinsgebed op de vroege ochtend, hield ze geleidelijk op met klagen.

En toen had mijn vader een idee. Hij bedacht dat we als kerstcadeautje voor de verhuurster kerstliedjes voor haar konden zingen. Iedereen vond het een fantastisch idee — behalve ik. Ik maakte hevig bezwaar en herinnerde mijn familieleden aan al haar klachten over ons gezinsgebed. Ik stelde voor om te gaan zingen voor iemand die het zou waarderen, en niet voor haar.

Maar mijn vader stond erop om het plan uit te voeren. Hij legde uit dat het een manier voor ons was om te laten zien dat we ondanks het godsdienstverschil toch vrienden waren. Ik had geen keus en moest wel met de andere familieleden kerstliederen uitkiezen en oefenen om voor haar te zingen.

Op kerstavond gingen we naar haar deur en klopten aan. Ze deed niet meteen open en ik werd al bijna boos en zei tegen mijn vader dat het verspilde moeite was. Maar toen ik naar de anderen keek, zag ik dat die allemaal glimlachten — ze waren blij met wat we aan het doen waren. Ik kreeg het verlangen om dat ook te voelen.

Uiteindelijk deed de verhuurster de deur open, en heel even wist ze niet wat ze moest doen. Mijn vader legde rustig uit dat we graag voor haar wilden zingen, en mochten we binnenkomen om dat te doen. Ze liet ons binnen. We zongen alle kerstliederen die we ons konden herinneren — niet alleen de liederen die we hadden geoefend. Al gauw ontstond er een fijne sfeer. We wisten wel dat ze de betekenis van de teksten misschien niet begreep, maar ze glimlachte terwijl we zongen. Ze vertelde dat ze zich eenzaam had gevoeld en dat ze naar haar eigen familie verlangde toen ze ons zag. Voordat we vertrokken, wensten we haar een fijn kerstfeest en een gelukkig nieuwjaar. Ze



bedankte ons en we gingen terug naar onze kamer.
Voor het slapen gaan die avond dacht ik na over
wat er was gebeurd. Ik bedacht dat je een kerst-
cadeautje niet altijd in de winkel hoeft te kopen
of hoeft te maken; eigenlijk draait het om onze
bedoeling en het verlangen dat we hebben om iets
te doen waar een medemens blij van wordt. Ik
besepte dat het grootste geschenk dat we met
Kerstmis kunnen geven niet met geld te koop
is: het is een geschenk van liefde.
Die avond wist ik dat mijn familie de kerst-
geest had gevoeld door een eenzame buurvrouw
een kleine dienst te bewijzen. ■



De wijzen maken een belangrijk deel uit van de traditionele kerststal, maar wat weten we eigenlijk van hen?

WENDY KENNEY

Hebt u wel eens goed naar een kerststal gekeken en u afgevraagd wie die drie rijk uitgedoste mannen waren die het kindje Jezus geschenken brachten? Wij weten uiteraard dat die figuren de drie wijzen voorstellen, maar wie waren dat nu eigenlijk? Waarom bezochten zij Jezus en waarom brachten ze zulke ongebruikelijke geschenken mee?

Het schriftuurlijk verslag van de geboorte van de Heiland onthult in feite weinig over de wijzen (zie Matteüs 2). Maar omdat hun bezoek zo opmerkelijk was, hebben geleerden door de eeuwen heen geprobeerd meer te weten te komen over hun achtergrond en het doel van hun bezoek aan het kindje Jezus. Hoewel er door wetenschappelijk onderzoek enkele details naar voren zijn gekomen, is veel van wat de christelijke wereld traditioneel geloofd heeft aangaande de wijzen meer op overlevering

en speculatie gebaseerd dan op historische feiten. Maar wat we wel weten, is:

Hoeveel wijzen?

Volgens de overlevering bezochten drie wijzen het kindje Jezus, een overtuiging die voortvloeit uit het feit dat er drie geschenken werden gegeven: goud, wierook en mirre. Men gaat ervan uit dat ieder één geschenk meenam. Maar sommige geleerden menen dat er meer wijzen kunnen zijn geweest, misschien wel twaalf.¹ Volgens de Bible Dictionary moeten er minstens twee of drie wijzen zijn geweest, daar ze in feite getuigen van de geboorte van de Heiland waren (zie Deuteronomium 19:15; 2 Korintiërs 13:1; LV 6:28).²

Het denkbild dat de wijzen koningen waren, komt uit passages in het Oude Testament die het bezoek van koningen aan de Heer voorzeggden. In Jesaja 49:7 staat: 'Koningen zullen dit zien en opstaan' en in hoofdstuk 60 vers 10 schrijft Jesaja: 'hun koningen staan [U] ter beschikking' (zie ook Psalmen 72:10-11.)

Geleerden hebben ook andere kronieken gevonden die de wijzen koningen noemen. In de dertiende-eeuwse



'WIJ, DRIE KONINGEN'

geschriften van Marco Polo staat een verslag uit de stad Saba in Perzië over drie koningen die met goud, wierook en mirre op reis gingen om een pasgeboren profeet te bezoeken. Volgens Marco Polo's geschriften heetten deze mannen Caspar, Melchior en Balthasar, de namen die we tegenwoordig met de wijzen associëren.³

Oorsprong van de term wijzen

De term *wijzen* wordt in diverse Nederlandse bijbelvertalingen gebezigd, terwijl andere met 'magiërs' dichterbij het Griekse woord blijven: *magoi*. Het woord *magoi*, ook wel *magi*, is in feite van Perzische oorsprong en slaat in de oude Perzische godsdienst op priesters. Gezien het gebruik van dit woord *magi* menen sommige geleerden dat de wijzen waarschijnlijk priesters van een Perzische godsdienstige sekte waren. Maar ouderling Bruce R. McConkie (1915–85) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft in zijn *Doctrinal New Testament Commentary* gezegd: 'Aannemen dat het leden waren van de afvallige *magiërs*cultus uit het oude Medië en Perzië is

waarschijnlijk niet juist. Het lijkt er meer op dat zij ware profeten waren, rechtschapen mensen zoals Simeon, Anna en de herders, aan wie de Godheid openbaarde dat de beloofde Messias onder de mensen geboren was.'⁴

Uit het oosten?

Waren de wijzen inderdaad uit het oosten? In een Engelstalig kerstliedje wordt een ander woord gebruikt: 'We Three Kings of Orient Are'⁵. De auteur van het liedje verving het woord *oosten* dat Matteüs gebruikt door de term *Oriënt*. Alles ten oosten van Palestina werd vroeger gewoon 'de Oriënt' genoemd. Dat Matteüs heel globaal 'het oosten' als richting aanduidde, zou eenvoudigweg kunnen betekenen dat niemand zeker wist waar de wijzen vandaan kwamen.⁶

Sommige geleerden halen Psalmen 72:10 aan als bewijs dat de mannen uit het huidige Spanje, Ethiopië en Saudi-Arabië kwamen: 'de koningen van Tarsis en de kustlanden [zullen] Hem geschenken brengen, de koningen van Saba en Seba [zullen] Hem schatting



offeren.' Anderen zijn van mening dat de wijzen uit Perzië (het hedendaagse Iran) kwamen en misschien wel Joden waren, daar er in die tijd veel mensen van Joodse afkomst in die regio woonden.⁷

Wanneer bezochten de wijzen Jezus?

In kunst worden de wijzen over het algemeen afgebeeld bij het aanbidden van een *pasgeborene*, alsof hun bezoek vlak na de geboorte van de Heiland plaatsvond. Maar de Schriften onthullen dat de wijzen Jezus helemaal niet als pasgeborene in de stal bezochten, en ook niet in zijn babytijd. In feite bezochten de wijzen het iets oudere *kindje* Jezus bij zijn moeder, Maria. 'En zij gingen

het huis binnen en zagen het kind met Maria, zijn moeder, en zij vielen neder en bewezen hem hulde. En zij (...) boden hem geschenken aan: goud en wierook en mirre' (Matteüs 2:11).

De geschenken van de wijzen

Waarom brachten de wijzen Jezus zulke zeldzame geschenken? De meeste geleerden zijn het erover eens dat de geschenken symbolisch waren. Het goud stond voor Jezus' koningschap, wierook voor zijn goddelijke afkomst en mirre voor zijn lijden en dood; daar mirre werd gebruikt om een dood lichaam voor de begrafenis te parfumeren.⁸

Gewaarschuwd door God

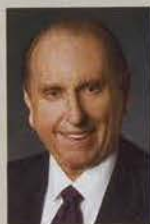
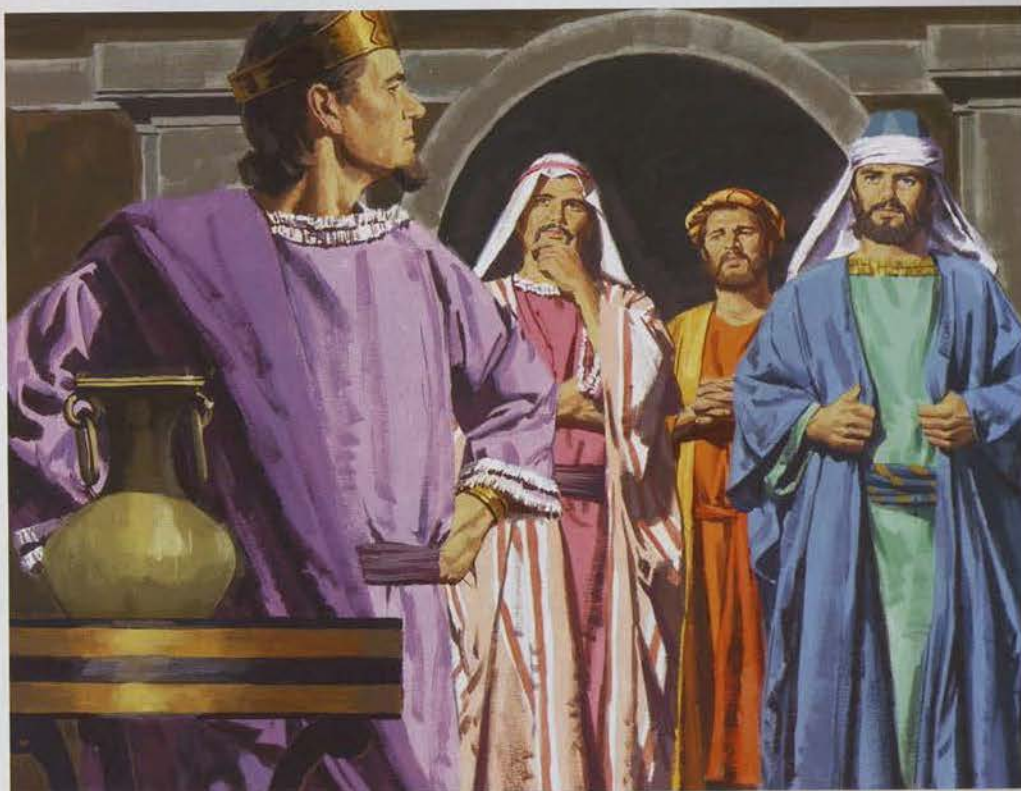
Toen Herodes de wijzen Betlehem wees, zei hij: 'Doet nauwkeurig onderzoek naar dat kind; en zodra gij het vindt, bericht het mij, opdat ook ik hem hulde ga bewijzen' (Matteüs 2:8). Maar volgens het evangelie van Matteüs werden de wijzen 'van Godswege in de droom gewaarschuwd om niet tot Herodes terug te keren', dus vermeden zij op de terugweg van hun bezoek aan het kindje Jezus Herodes en 'trokken zij langs een andere weg naar hun land terug' (Matteüs 2:12). Herodes was woedend, niet alleen omdat de wijzen zijn bevel hadden genegeerd, maar ook omdat er nu blijkbaar een kind in Betlehem woonde dat eens het land zou regeren.

Op pad voor de Heer

In de Bible Dictionary staat een korte samenvatting van wat wij geloven aangaande de wijzen: 'Het waren rechtschapen mannen die op pad waren gestuurd om te getuigen van de aanwezigheid van Gods Zoon op aarde. (...) Het lijkt waarschijnlijk dat zij vertegenwoordigers waren van een tak van het volk van de Heer ergens ten oosten van Palestina, die onder leiding van de Geest waren gekomen om de Zoon van God te aanschouwen, en die terugkeerden naar hun volk om te getuigen dat de koning Immanuel in het vlees was geboren.'⁹ ■

NOTEN

1. Zie John A. Tvedtnes, 'What Do We Know about the Wise Men?' *Insights: An Ancient Window* (nieuwsbrief Foundation for Ancient Research and Mormon Studies [FARMS]), december 1998.
2. Zie Bible Dictionary, 'Magi', p. 728.
3. Zie John A. Tvedtnes, 'I Have a Question', *Ensign*, oktober 1981, pp. 25-26.
4. Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 delen (1966-73), deel 1, p. 103.
5. John Henry Hopkins jr., 'We Three Kings of Orient Are' (1857).
6. Zie Raymond E. Brown, *De geboorte van de Messias* (1977), p. 168.
7. Zie John A. Tvedtnes, *Ensign*, oktober 1981, p. 25.
8. Zie John A. Tvedtnes, *Ensign*, oktober 1981, p. 25.
9. Bible Dictionary, 'Magi', pp. 727-728.



GESCHENKEN UIT HET HART

'Als we Hem vinden, zijn wij dan net als de wijzen in de oudheid bereid om Hem geschenken te geven die waarde voor ons hebben? Zij gaven Hem goud, wierook en mirre. Dat zijn niet de geschenken die Jezus ieder van ons vraagt. Jezus vraagt ons om uit

de schatkamer van ons hart van onszelf te geven: 'De Heer verlangt het hart en een gewillige geest' (LV 64:34).

President Thomas S. Monson, 'The Search for Jesus', *Tam-buli*, juni 1991, pp. 5-6.



Van
mijn zusters,
met liefs

'Het gaat goed met ons', verzekerde ik mijn huisbezoeksters. Toch zorgden zij — door hun dienstbetoon — voor een heel ander kerstfeest voor ons gezin.

MARINA PETROVA

Hoe dichterbij Kerstmis kwam, hoe meer ik me zorgen maakte. In november hadden mijn man noch ikzelf regelmatig werk gehad. Ik betaalde van mijn verminderde inkomsten de huur, de elektriciteit en de telefoon, en mijn man betaalde de afbetalingen op de auto van zijn verminderde inkomen. Het resterende geld was nauwelijks genoeg om ons staande te houden. In december hadden we meer werk, bijna even veel als normaal, maar we zouden pas in januari betaling ontvangen. Onder die omstandigheden kwam zelfs een feestmaaltijd niet in aanmerking.

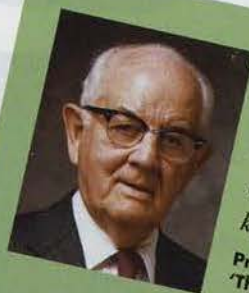
'Alles komt goed', hield ik mijzelf voor. Die zomer had mijn man veel frambozen geplukt en jam gemaakt. We wilden pannekoeken met jam eten en zelf cadeautjes maken. Maar toen onze drie dochters (van zes, acht en veertien jaar) zich bij het ophangen van hun zelfgemaakte slingers hardop afvroegen wat hun ouders hun voor Kerstmis zouden geven, voelde ik me ellendig.

Op een avond kwamen mijn huisbezoeksters onverwachts langs. Ik heb zelf geen broers of zussen, dus de ZHV-zusters in mijn gemeente — en vooral

mijn huisbezoeksters — zijn echt mijn zusters geworden. Die avond gaven ze een interessante les, waarna ze het over het komende kerstfeest hadden. Ik verzekerde hen dat alles in orde was, maar zei dat het een tamelijk 'karig' kerstfeest zou worden voor ons. Ze verzekerden me dat ze voor ons gezin zouden bidden.

Toen mijn man me op een dag ophaalde van werk, zei hij dat het hele gezin ongeduldig mijn thuiskomst afwachtte. Een zuster uit onze gemeente had wat dozen afgeleverd. Toen we ze openmaakten, zaten er allerlei kerstdelicatessen in: fruit, koekjes, snoepgoed, andere kruidenierswaren, versieringen en liefdevol ingepakte cadeautjes. Mijn ogen vulden zich met tranen van dankbaarheid. En dat was nog niet alles. De familie van een van mijn huisbezoeksters verraste ons op kerstochtend ook nog met een doos cadeautjes.

Uiteindelijk werd onze 'karige' Kerstmis toch nog een bijzonder vreugdevol feest. We genoten thuis niet alleen de kerstgeest, maar ook de hartelijkheid en liefde van mijn huisbezoeksters en andere gemeenteleden. Ik zag in dat de Heer werkelijk het vaakst in onze behoeften voorziet door middel van andere mensen — met name hen die Hij heeft aangewezen en geïnspireerd om over ons te waken en voor ons te zorgen. ■



'God ziet ons echt en waakt over ons. Maar Hij komt meestal door een ander aan onze behoeften tegemoet. Daarom is het van essentieel belang dat wij elkaar in het koninkrijk dienen.'

President Spencer W. Kimball (1895-1985), 'The Abundant Life', Tambuli, juni 1979, p. 3.

ILLUSTRATES GREGG THORNTON



OUDERLING NEIL L. ANDERSEN
van het Quorum der Twaalf Apostelen

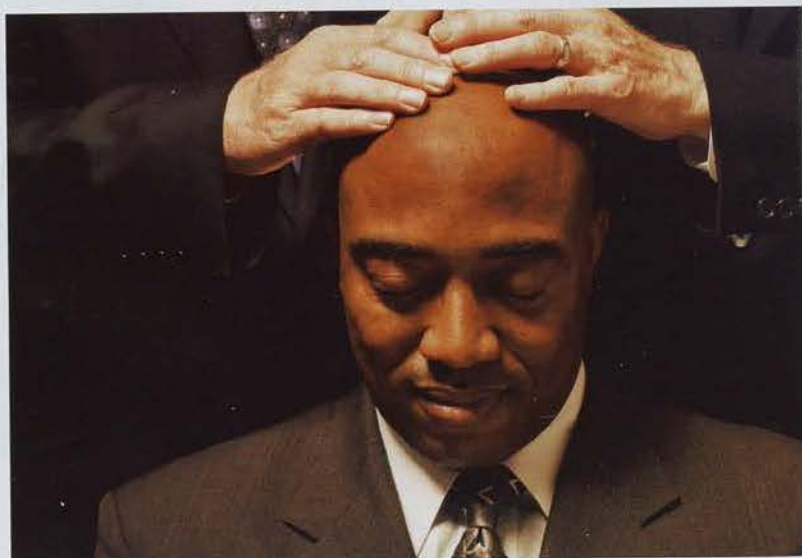
De roeping van een ringpresident is een heilige, geestelijke ervaring. Op aanwijzing van het Eerste Presidium krijgen algemene autoriteiten en gebieds-zeventigers opdracht om dit te doen. In de zestien jaar dat ik algemeen autoriteit ben geweest, heb ik roepingen verstrekt in veel culturen en werelddelen — van Noord-Amerika tot Zuid-Amerika, van Europa tot Azië.

Bij elk van die ervaringen heb ik twee lessen in gedachten gehouden die ik in mijn eerste weken als algemeen autoriteit had geleerd. President Thomas S. Monson: 'Als wij in dienst van de Heer zijn, hebben we recht op de hulp van de Heer.' President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'U zult in uw bediening meemaken dat u de Heer door de sluier heen een vraag stelt en onmiddellijk antwoord krijgt.' In alle gevallen zijn beide beloften in vervulling gegaan.

De geestelijke gaven



Ik heb honderden ringpresidenten ontmoet. Het zijn succesvolle, integere mensen. Zij hebben veel geloof en een vast verlangen om de Heer te behagen.



De roeping van een ringpresident is altijd hetzelfde, en altijd anders. Het is *hetzelfde* omdat twee algemene autoriteiten of gebiedszeventigers die hiertoe opdracht hebben gekregen een overweldigende afhankelijkheid van de Heer voelen, en elk dezelfde inspiratie moeten ontvangen alvorens een roeping te verstrekken. De Geest van de Heer is altijd sterk aanwezig bij het selectieproces en bevestigt de keuze. Het is *anders* omdat de geroepen man sterk verschilt van ring tot ring. Soms is een nieuwe ringpresident een man met veel ervaring en dienstjaren; soms is het een jongere, gelovige man; er zijn geen overeenkomsten in hun beroepen.

Sleutels verlenen

Hoewel een ringpresident normaal gesproken onder de leiders van de desbetreffende ring

bevestigde de Heer krachtig dat deze persoon door Hem was uitgekozen. Pas toen we hem riepen, vernamen we dat hij die dag thuis op ons telefoontje had gewacht. Enkele maanden eerder, nog voordat de verandering in het ringpresidium bekend was gemaakt, waren zijn vrouw en hij 's nachts wakker

W*ij die daar-
toe zijn
gestuurd
leggen de nieuwe
ringpresident de han-
den op en geven hem
de priesterschaps-
sleutels die hij nodig
heeft om de ring te
leiden en besturen.*

van de ringpresident

wordt gevonden, zijn er uitzonderingen. We hadden een keer tot laat in de avond gesprekken met broeders maar kregen niet het bevestigende gevoel van de Geest bij de mannen die wij ontmoetten. Uiteindelijk hadden we de van tevoren opgestelde lijst met kandidaten afgewerkt en begonnen we gerespecteerde broeders op te roepen die op dat moment geen leiderschapsfunctie bekleedden. Toen we om tien uur 's avonds met een leerkracht Evangelieleer spraken,

geworden, wetend dat hij de roeping zou krijgen.

Ringpresidenten ambiëren hun functie niet. Ze zijn allemaal verootmoedigd en soms zelfs overweldigd als ze worden geroepen. Toen ik in Europa eens iemand als ringpresident riep die nog maar tien jaar lid van de kerk was, schrok hij: 'O, nee. Ik niet. Dat kan ik niet.' Gelukkig had hij zijn fantastische vrouw aan zijn zij. Zij sloeg haar armen om hem heen en zei: 'Schat, je kunt het. Ik weet



dat je het kunt.' Ze had gelijk. Hij deed het prima.

In de Filipijnen spraken we een man die de kerk erg snel had zien groeien met erg jonge leiders. Toen we hem riepen, zei hij: 'O, nee, ik niet. Ik ben te oud.' Toen we erop wezen dat enkele leden van de Twaalf dertig jaar ouder waren dan hij, aanvaardde hij de roeping. En hij deed het erg goed.

De Heiland heeft gezegd: 'Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen' (Johannes 15:16). We ambiëren de functies waarvoor we geroepen worden niet, noch weigeren we ze.

Vóór, tijdens of na de roeping bevestigt de Heer aan de desbetreffende man dat zijn roeping van God komt. Een jonge ringpresident heeft daar eens het volgende over verteld:

'Toen men mij sprak, was ik 32 jaar oud en was ik een jaar of vier bisschop. Een van de broeders die de gesprekken leidde, stelde mij twee indringende vragen: 1. Hoe hebt u uw getuigenis verkregen? 2. Wilt u uw getuigenis van de Heiland aan ons geven? Ik vertelde wat mij als tiener was overkomen, kort na het overlijden van mijn moeder, toen ik zelf achter de waarheid van het herstelde evangelie kwam, met name van het Boek van Mormon.

'Toen ik mijn getuigenis van de Heiland gaf, kreeg ik de bevestiging dat ik als de volgende ringpresident geroepen zou worden. Ik reed naar huis en vertelde mijn vrouw wat er gebeurd was. Toen ik haar vertelde dat ik dacht dat ik wel eens als de volgende ringpresident geroepen zou kunnen worden, zei ze: 'Je bent goed, maar zó goed ben je nu ook weer niet.' Twee uur later ging de telefoon, ik werd gevraagd om terug te komen met mijn vrouw, en ik kreeg de roeping.'

Na de steunverlening tijdens een algemene bijeenkomst van de ringconferentie leggen wij die naar de ring zijn gestuurd de nieuwe ringpresident de handen op en geven hem de priesterschapssleutels die hij nodig heeft om de ring te leiden en besturen. Die sleutels om de ring te presideren zijn gedelegeerd door de kerkpresident en de andere veertien apostelen die alle sleutels op aarde dragen. Enkele van die sleutels zijn onder meer geestelijk gezag en macht.

De Heer heeft zijn gekozen apostelen altijd sleutels gegeven. Tegen Petrus zei Hij: 'Ik zal u de sleutels geven van het koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde

binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen' (Matteüs 16:19). Sommige van die sleutels worden vervolgens doorgegeven aan plaatselijke leiders. In Zarahemla ordende Alma 'priesters en ouderlingen [...] door zijn handen op te leggen volgens de orde Gods, om de kerk te presideren en erover te waken' (Alma 6:1).

Uiterlijke manifestatie van de sleutels

Het is interessant om op te merken dat er een tijd was waarin men alleen een tempelaanbeveling kon krijgen als de kerkpresident er zijn handtekening op zette. Nu maakt het gezag daartoe deel uit van de sleutels die aan de ringpresident worden gedelegeerd. Samen met zijn raadgevers beveelt hij bovendien bisschoppen aan bij het Eerste Presidium en ordent hen als zij zijn goedgekeurd; hij keurt aanbevelingen tot het verlenen van het Melchizedeks priesterschap goed; hij beveelt voltijdzendingen aan en stelt hen aan; en hij fungeert als rechter in Israël en helpt leden met ernstige zonden om volledige vergiffenis te ontvangen. Hij leidt de bisschoppen en gemeentepresidenten van de ring in hun werk en beslissingen.

Bij de uitoefening van die taken stort de Heer openbaring uit over zijn ringpresidenten. Een ringpresident in het zuiden van de Verenigde Staten vertelde eens het volgende aan mij:

'In oktober 2007 kwam er een zuster bij me voor een tempelaanbeveling. Tijdens het gesprek vroeg ik haar of haar man als volgende een aanbevelingsgesprek wilde. Ze vertelde me dat haar man meer dan twintig jaar niet naar de tempel was geweest en dat ze in hun veertig jaar huwelijk nooit in de tempel aan elkaar verzegeld waren. Ik kreeg heel sterk de ingeving dat ik onmiddellijk met deze broeder moest gaan praten. Die ingeving was zo duidelijk dat ik mijn kantoortje uitliep, hem aan de andere kant van het gebouw opzocht en hem mee naar binnen nam voor een gesprek. Tijdens het gesprek voegde zijn bisschop zich bij ons. En uiteindelijk kreeg hij een tempelaanbeveling. Dat was een bijzonder emotionele ervaring voor ons allemaal, vooral voor zijn vrouw. Ik kreeg later die week een uitnodiging om hun verzegeling in de tempel bij te wonen.

'Begin 2008, ongeveer vier maanden na de verzegeling

De ringpresident keurt voorstellen om leden het Melchizedeks priesterschap te verlenen goed, houdt gesprekken voor tempelaanbevelingen, en fungeert als rechter in Israël.

van dit echtpaar, stond deze broeder op een ochtend op om naar zijn werk te gaan, zakte in elkaar en stierf. Ik ben nog altijd dankbaar dat ik luisterde naar de ingevingen van de Geest en dat ik deze broeder aanmoedigde om iets te doen dat zo dringend was.'

Geestelijke gaven en beloften

De Heer heeft gezegd dat een ring bedoeld is als een 'bescherming en (...) een toevlucht voor de storm' (LV 115:6). Een ringpresident is de herder van de Heer die ertoe moet bijdragen dat de leden zich in de gemeenschap van de kerk geestelijk veilig voelen. Hij moet er nauwkeurig voor zorgen dat de leer waarin wordt onderwezen zuiver



en onbedorven is. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft ooit gezegd:

'De taken van een leraar in de Aäronische priesterschap zijn ook van toepassing op de president van de ring. Het is zijn plicht om 'over de [hele ring] te waken, en bij [de leden] te zijn en hen te versterken.

'En toe te zien, dat er geen ongerechtigheid onder de [leden der] kerk is, noch ongenoegen met elkander, noch liegen, lasteren of kwaadspreken;



Een ringpresident is de herder van de Heer die ertoe moet bijdragen dat de leden zich in de gemeenschap van de kerk geestelijk veilig voelen.

‘en erop toe te zien dat de kerk dikwijls tezamen komt, en er ook op toe te zien dat alle leden hun plicht nakomen’ (LV 20:53–55).¹

Zijn werk omvat het ontvangen van inspiratie om gezinnen en leden van de opkomende generatie te sterken, meer kinderen van onze hemelse Vader uit te nodigen in de reinigende wateren van de doop, hen die zijn afgedwaald van de kerk de hand te reiken, en de tempelverordeningen aan te bieden aan levende leden en aan hen die ons zijn voorgegaan.

In al die belangrijke taken zegent de Heer de ringpresident in ruime mate met geestelijke gaven. In Leer en Verbonden 46 spreekt de Heer over de vele geestelijke gaven en zegt vervolgens:

‘Want allen wordt niet iedere gave geschonken; want er zijn vele gaven, en een ieder wordt door de Geest Gods een gave geschonken.



‘Aan sommigen wordt de ene gegeven en aan sommigen een andere, opdat allen erdoor gebaat zullen worden’ (LV 46:11–12).

Daar voegt Hij nog aan toe: ‘Allen die God zal aanwijzen en ordenen om over de kerk te waken (...) zal het gegeven worden om al die gaven te onderscheiden (...) opdat er een hoofd zal zijn, opdat ieder lid erbij gebaat zal zijn’ (LV 46:27, 29).

Soms zijn er aan die gaven geestelijke beloften verbonden die de Heer vervult. Een voormalig ringpresident uit Brazilië heeft me het volgende verteld:

‘Een getrouwe alleenstaande moeder met vier tienerkinderen had het financieel moeilijk. Ik vroeg haar: “Zuster, gaan uw kinderen regelmatig naar het seminarie?” Ze antwoordde: “Ik heb veel moeilijkheden en woon ver van de kerk. Het is gevaarlijk.” Ik kreeg toen heel sterk de ingeving dat ik haar een advies en een belofte moest geven. Ik zei: “Als u geen geld voor vervoer hebt, moet u met ze meelopen. Ga met ze mee; zit bij ze in de les. Als u dat doet, redt u uw kinderen en trouwen ze allemaal in de tempel.” Ik was zelf geschrokken van wat ik had gezegd,

maar ik kon de krachtige inspiratie niet ontkennen.

'Ze nam de raad aan en liep jarenlang met haar kinderen naar het seminarie. Haar belofte is inmiddels in vervulling gegaan. Ze zijn allemaal in de tempel getrouwd en haar zoon is bisschop van zijn wijk.'

Misschien wel een van de grootste gaven die een ringpresident krijgt, is een grotere en groeiende liefde voor de mensen die hij moet dienen. Toen ik als ringpresident was geroepen, werd ik overweldigd door een sterk gevoel van zorg en liefde voor de mensen in mijn ring. Ik had zelfs een sterk meegevoel met hen die ernstige zonden hadden begaan en wilde hen graag helpen. Die gevoelens van liefde gaan altijd gepaard met het verlangen om leden te helpen die zich oprecht bekeren tot de Heiland en zijn herstelde evangelie. Ik was jarenlang raadgever geweest, maar toen ik de sleutels van het presidentschap had, werden deze gevoelens een sterkere motivatie. Ik had het gevoel dat ik misschien wel ten delen de gave van naastenliefde ontving waarover Moroni het had toen hij deze aansporing gaf: 'Bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat gij met die liefde — die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus' (Moroni 7:48).

Die gevoelens zetten een ringpresident ertoe aan om anderen de hand te reiken, en dan gebeuren er wonderen. Een ringpresident uit Zuid-Amerika vertelde het volgende voorbeeld waarin zijn liefde hem ertoe bracht om iemand op te zoeken die was afgedwaald:

'Ik had sterk het gevoel dat ik moest proberen om een broeder op te sporen die vele jaren daarvoor mijn zendingscollega was geweest. Hij was getrouwd en minder actief geworden. Zijn lidmaatschapskaart viel onder een kleine gemeente op 150 kilometer afstand van het ringcentrum. Ik reisde erheen en sprak met de gemeentepresident, die mij vertelde dat mijn voormalige zendingscollega ver weg op het platteland woonde. Hij gaf mij aanwijzingen om het dorpje te bereiken. Na een tijdje werd de geasfalteerde weg een zandweg. Na nog eens vele kilometers, besepte ik dat ik verdwaald was. Ik stopte en stond op het punt om het op te geven. Het was een bijzonder warme dag en mijn auto had geen airconditioning. Mijn vrouw en kinderen hadden het moeilijk met het stof van de zandweg. Ik knielde neer op de weg en vroeg de Heer om hulp.

'Enkele uren later kwamen we aan in het dorpje en vonden we mijn zendingscollega. Ik vroeg hem om terug te komen. Hij werd actief in de kerk en vervulde vele leiderschapsfuncties. Zijn zoon vervulde een eervolle zending en momenteel is mijn vriend en voormalige collega raadgever in de bisschop.'

Er schuilt kracht in deze functie. De Heer staat zijn ringpresidenten terzijde. Dit is wat een ringpresident in Ecuador vertelt: 'Ik zag een man in de ring die vaak ongelukkig leek. Op een dag kreeg ik sterk het gevoel dat ik bij hem langs moest gaan. Ik reed meteen naar zijn huis. Hij zei mij dat hij erg verdrietig was omdat hij al vele jaren geen woord had gewisseld met zijn vader. Hij legde uit dat zijn vader een hardvochtig man was en niets meer met hem te maken wilde hebben. Ik vroeg of hij iets aan de situatie wilde doen. Ik reed naar zijn vaders huis en parkeerde de auto. Ik klopte aan en hoorde een stem die zei: "Wie is daar?" Ik herkende de stem van de vader en antwoordde: "Uw ringpresident, broeder." Hij deed de deur open en zag zijn zoon naast mij staan. Zonder een woord te zeggen omhelsden ze elkaar en begonnen te wenen. De situatie was opgelost.'

Er zijn meer dan 2.800 ringpresidenten in de wereld. In veel opzichten zijn het gewone mensen — net als u en ik. Zij werken aan hun eeuwig heil, net zoals u en ik aan het onze werken. Maar zij hebben een bijzondere roeping gekregen. Men heeft hen de handen opgelegd en zij hebben priesterschapssleutels ontvangen.

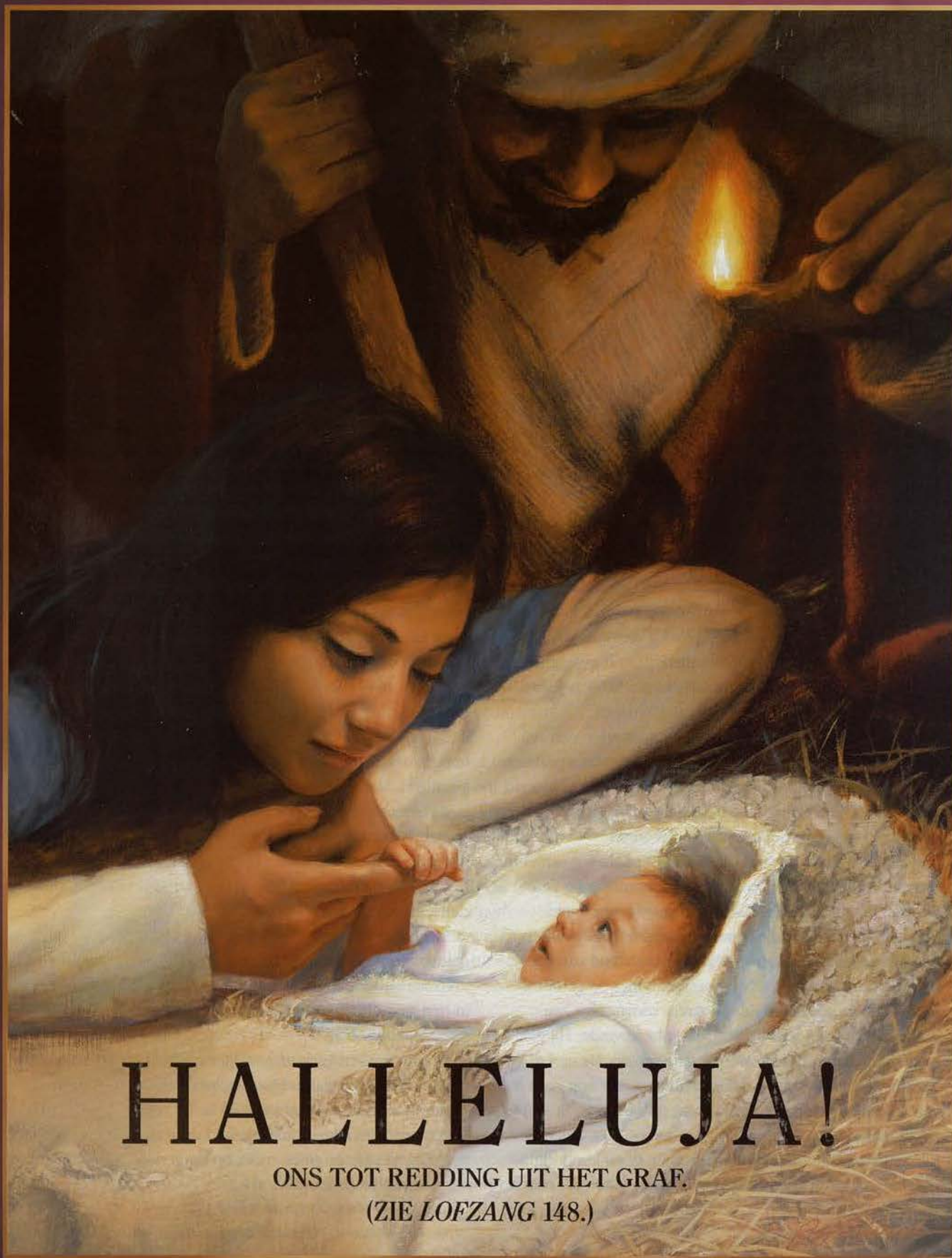
Ik heb honderden ringpresidenten ontmoet. Het zijn integere, succesvolle mensen, zowel privé als in hun beroep. Zij hebben veel geloof en een vast verlangen om de Heer te behagen.

Ik heb bij hen gelogeerd, heb met hen in gebed geknield en heb hun oprechte smeekbeden aan onze hemelse Vader gehoord. Ik heb de macht van de Heer in hen gevoeld. De Heer heeft hen lief en verleent hun geestelijke gaven.

Laten wij allen voor onze ringpresident bidden. Laten wij hem terzijde staan en hem helpen. Laten we naar hem luisteren en hem vertrouwen. 'En Israël zal (...) worden verlost; en zij zullen worden geleid door de sleutels die Ik heb gegeven, en nooit meer op enigerlei wijze worden vermengd' (LV 35:25). ■

NOOT

1. Gordon B. Hinckley, 'De ringpresident', *Liahona*, juli 2000, p. 61.



HALLELUJA!

ONS TOT REDDING UIT HET GRAF.

(ZIE LOFZANG 148.)

VOOR KINDEREN • DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • DECEMBER 2009

De Kindervriend



EEN KERSTBOODSCHAP VAN
HET EERSTE PRESIDIUM AAN
ALLE KINDEREN OP AARDE

De reden van het wonder

.....

De kersttijd is een van de fijnste tijden van het jaar. Maar het zijn niet de cadeautjes, de versieringen of het eten die dit zo'n bijzondere tijd van het jaar maken.

De kersttijd wordt pas echt bijzonder als we aan de geboorte van onze Heiland, Jezus Christus, denken.

Als wij proberen aan onze Heiland te denken, zal ons verlangen groeien om net zo te leven als Hij. Het is geen toeval dat Kerstmis de tijd van het jaar is waarin mensen de grootste naastenliefde, gulheid, vriendelijkheid en dankbaarheid hebben.

Als we proberen in deze tijd het voorbeeld van Christus te volgen en ons best te doen om net zo te leven als Hij, laten we dan meteen proberen om de mensen om ons heen op te beuren. Laten wij de geboorte van onze Heiland vieren door Christus in woord en daad te volgen.

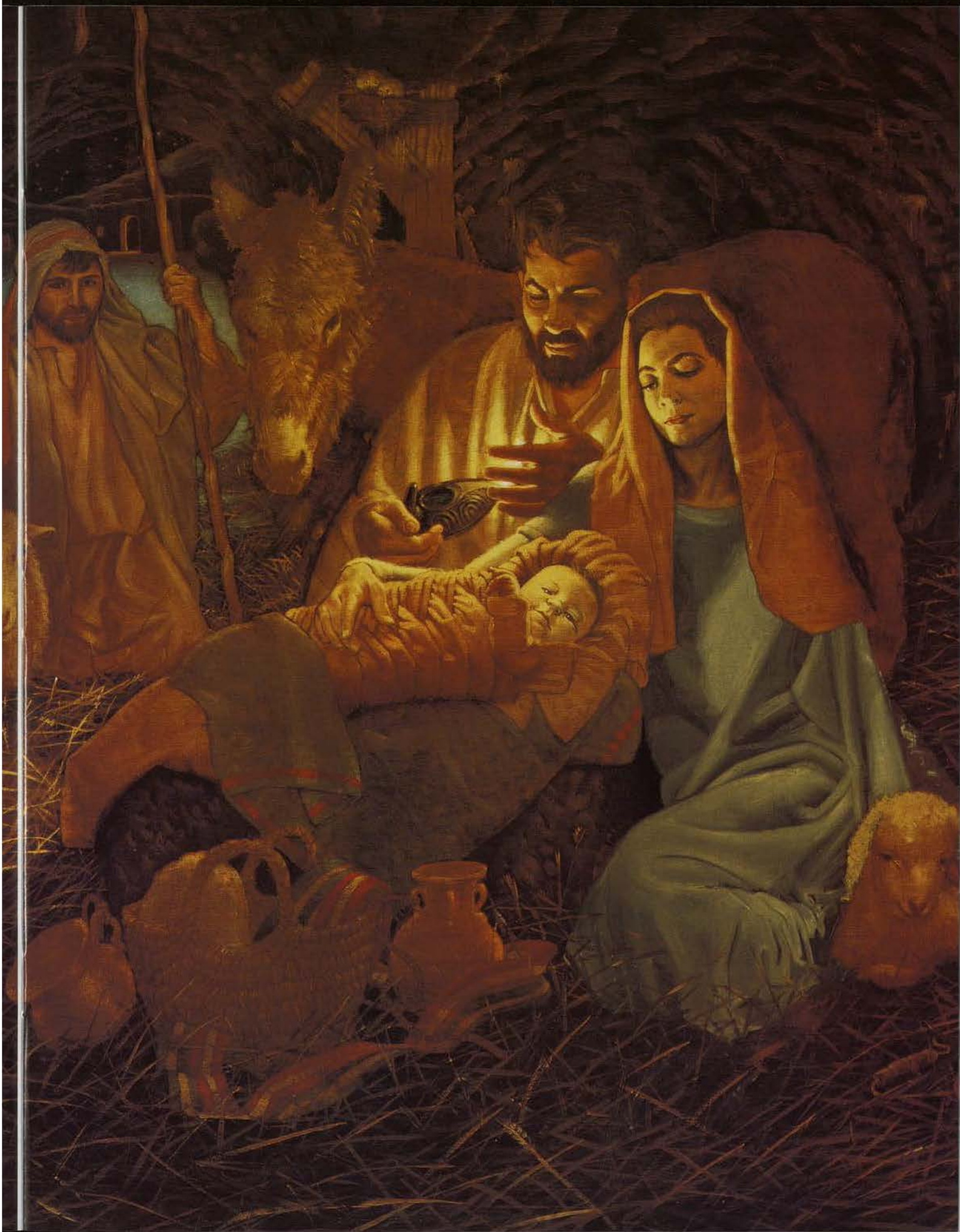
Wij getuigen dat het verlangen om Hem te volgen dat met Kerstmis toeneemt dan in de rest van het jaar zal blijven groeien. ●

President Thomas S. Monson

President Henry B. Eyring

President Dieter F. Uchtdorf

NATHAN PINNOCK, DE GEBORTE VAN JEZUS CHRISTUS



Jeugdwerkmanieren

JAN PINBOROUGH

Gebaseerd op een waar verhaal

'Wees stil, en weet dat ik God ben!' (LV 101:16.)

Natanael hield mama's hand stevig vast toen hij de jeugdwerkkamer binnenging. Het was vandaag Natanaels tweede week in de zonnestraaltjesklas. Hij had een raar gevoel in zijn maag en elke volgende stap die hij nam, ging langzamer.

Afgelopen week was het jeugdwerk een beetje verwarrend. Tijdens het zingen stond Mai telkens op en draaide rondjes. Natanael was het zitten beu en stond dus ook maar op. Maar de lerares vroeg hem om weer te gaan zitten. Tijdens de participatieperiode zaten enkele oudere kinderen te praten en te lachen. Soms was er te veel lawaai om te horen wat zuster Miranda, de jeugdwerkpresidente, zei. Toen zijn vriendinnetje Cara begon te huilen, wilde Natanael ook huilen.

Toen Natanael dichterbij de voorste rij kwam, wilde hij mama's hand niet loslaten. Hij was bang dat het jeugdwerk deze week ook zo verwarrend zou zijn. Toen zag hij zijn lerares.

'Hallo Natanael', zei zuster Tejada. 'Fijn om je te zien.' Zuster Tejada tikte op de stoel naast haar.

Natanael vond dat zijn lerares een vriendelijke glimlach had. Hij liet mama's hand los en ging naast zuster Tejada zitten.

'Ik kom aan het eind van de les weer terug,' zei mama. 'Denk eraan om eerbiedig te zijn.'

Natanael wist niet zeker of hij wel wist hoe dat moest.

Na het openingsgebed stond zuster Miranda op. 'We hebben vandaag een bijzondere gast', zei ze.

Plotseling verscheen er van achter een tafel naast zuster Miranda een handpop. De pop wiebelde heen en weer, zwaaide met zijn armen, en zei: 'Is het al tijd om te gaan? Ik wil wat drinken!'

Sommige kinderen giechelden.

'Arlo is nieuw in het jeugdwerk,' zei zuster Miranda, 'en hij weet niet hoe hij eerbiedig moet zijn. Maar voordat hij eerbiedig kan zijn, moet hij eerst goede jeugdwerkmanieren leren.'

Natanael was verbaasd. Bij het eten herinnerde mama hem er wel eens aan om zijn servet op zijn schoot te leggen. Dat waren goede manieren. En papa vroeg altijd of iedereen mama wilde bedanken voor het lekkere eten voordat ze de tafel afruimden. Dat waren ook goede manieren. Maar wat waren jeugdwerkmanieren?

Arlo leunde achterwaarts over de rand van de tafel. 'Hé, wat ziet iedereen er ondersteboven raar uit!' zei hij.

'Goede manieren zijn regels waarmee we laten zien dat we respect hebben voor andere mensen', legde zuster Miranda uit. 'Arlo kent de regels voor goede jeugdwerkmanieren nog niet. Denken jullie dat we hem die kunnen leren?' vroeg ze.

Zuster Miranda ging naar het bord en tekende een arm. 'Wat zou Arlo met zijn armen moeten doen?' vroeg ze.

'Over elkaar doen!' riep Mia.

'Klopt', zei zuster Miranda.

Arlo ging rechtop zitten. Hij deed zijn armen over elkaar en hield ze boven zijn hoofd. 'Zó?' vroeg hij.

Natanael wist dat het niet de goede manier was.

Zuster Miranda vroeg of iedereen in het jeugdwerk Arlo kon laten zien hoe zijn armen over elkaar moest doen.

Natanael deed snel zijn armen over elkaar. Arlo deed dat ook.

Naast de tekening van de arm op het bord schreef zuster Miranda: 'Doe je armen over elkaar.'

Zuster Miranda maakte nog meer tekeningen, en de kinderen leerden Arlo de regels voor goede jeugdwerkmanieren. Natanael was blij dat hij de meeste al kende.

Arlo was nu niet meer aan het wiebelen, met zijn armen aan het zwaaien, of aan het roepen. Hij hield zijn benen stil en zijn armen over elkaar. De kinderen luisterden ook in stilte. Het jeugdwerk leek niet meer zo rumoerig en verwarrend. Natanael was rustig en blij. Het zou niet zo moeilijk worden om eerbiedig te zijn in het jeugdwerk. Hij wist nu hoe het moest. ●

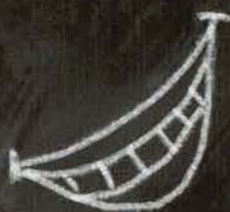


Je armen over
elkaar doen.

Rustig lopen.



Je hand opsteken als
je iets wilt zeggen.



Zachtjes praten.

Luisteren naar
je lerares.



DIT IS GODS HUIS

Hoe kunnen we respect tonen voor het huis van onze hemelse Vader?

1. Rustig lopen in de gangen. Alleen bij activiteiten rennen in de culturele zaal en niet op zondag.
2. Zachtjes praten.
3. Voorzichtig zijn met de zangboeken. De zangboeken na gebruik netjes wegleggen.
4. Rommel die je tegenkomt weggooien.
5. Geen voeten op banken of stoelen leggen of zetten.
6. Als het je gevraagd wordt, na de bijeenkomsten helpen met stoelen wegzetten.



'Als we samenkomen om over het evangelie te leren, moet dat in een geest van eerbied zijn.'

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Reverence Invites Revelation', Ensign, november 1991, p. 21.

De kinderen in de wijk Kahului, ring Kahului (Hawaï), hebben hard gewerkt om voor het huis van hun hemelse Vader te zorgen. Bij een dienstbetoonaactiviteit hebben ze de stoelen schoongemaakt die ze elke week in het jeugdwerk gebruiken.

De oudere jeugdwerkkinderen schrobden de stoelen met water en schoonmaakmiddel en de jongere jeugdwerkkinderen droogden ze af. Zelfs de jongste kinderen deden enthousiast en opgewekt mee. Toen ze klaar waren, vonden ze het een fijn gevoel dat ze het huis van hun hemelse Vader schoon hadden gemaakt.



FOTO'S TER BESCHIKING GESTELD DOOR DE RING KAHULUI (HAWAÏ)

KLEURPLAAT



ONS GEZIN WORDT GEZEGEND ALS WE JEZUS CHRISTUS GEDENKEN.

'Ik weet: mijn Losser leeft en ten laatste zal Hij op het stof optreden' (Job 19:25).

ILLUSTRATIE APRYL STOTT



Ook al vieren we Kerstmis op verschillende manieren, het kerstfeest biedt ons een kans om aan de geboorte van Jezus Christus te denken.

Kerstmis over de hele wereld

CHAD E. PHARES en SHARA BRAITHWAITE
Kerkelijke tijdschriften

Kinderen over de hele wereld vieren Kerstmis op verschillende manieren. Op deze kalender staan beschrijvingen van enkelen van hen. Knip de plaatjes op pagina K16 uit. Hang de kalender thuis op. Begin met 1 december en zoek het plaatje op dat beschreven wordt in de tekst voor die dag. Plak dat plaatje dan op het vierkantje voor die dag.

1
In Japan eten kinderen graag kersttaart met aardbeien en slagroom.

2
In Finland gaan de gezinnen op kerstavond naar de begraafplaats en zetten kaarsen op het graf van hun dierbaren.

3
In India zetten de mensen kleine lampjes van klei op het dak van hun huis om te laten zien dat Jezus het Licht van de wereld is.

4
In Ierland zetten de mensen kaarsen achter hun raam om te laten zien dat zij Maria en Jozef binnen zouden hebben gelaten.

5
Duitse kinderen zetten hun schoen of laars bij de open haard of bij de

6
In Australië gaan veel mensen naar het strand om

7
In Argentinië laten de mensen op kerstavond verlichte diamantvormige papieren

8
In Venezuela rolschaatsen de kinderen vroeg op



hun gehoor of laars bij de open haard of bij de voordeur. De volgende morgen zit er snoep in.

In Australië gaan veel mensen naar het strand om kerstliederen te zingen.

sen op kerstavond verlichte diamantvormige papieren ballonnen die *globos* heten op in de avondlucht.



In Venezuela rolschaaren de kinderen vroeg op kerstochtend op straat.



In de Verenigde Staten versieren de mensen naaldbomen met lampjes en andere ornamenten.

In de Filipijnen gebruiken de mensen *parols* als versiering. Dat zijn stervormen gemaakt van bamboe en zijdepapier, verlicht met piepkleine lampjes.

In Liberia eten gezinnen buiten, zittend in een kring. Een traditioneel Liberiaans kerstdiner bestaat uit koekjes, rijst en rundvlees.

In Bulgarije gaat iedereen aan het eind van de maaltijd tegelijk staan.



In Zweden dragen meisjes op 13 december een witte jurk, binden ze een rode sjaal om en serveren ze brood en koekjes.

In Nederland vieren de mensen Kerstmis door warme chocolademelk te drinken en *banketletter* te eten — een banketstaaf in de vorm van een letter zoals een S, M of W.

In Noorwegen eten de kinderen rijstebrij. Het kind dat de verstopte noot vindt, wint een snoepvarkentje of een stuk chocola.



Mexicaanse gezinnen knippen figuren uit papieren zakken en maken er lantaarns van die *farolitos* heten. Ze doen kaarsen in de *farolitos* en zetten die op de stoep, achter het raam en op het dak.



Kinderen in Spanje krijgen speelgoed, snoep of kleine instrumenten als ze langs de deuren gaan om versjes op te zeggen of kerstliedjes te zingen.

Italiaanse kinderen verkleeden zich een week vóór Kerstmis als herder en gaan langs de deuren om liedjes te zingen en versjes op te zeggen.

In Engeland krijgt iedereen bij het kerstdiner een papieren rol die knalbonbon genoemd wordt. Als je er met degenen die naast je zit aan trekt, maakt hij een knal. Er zit een papieren hoedje, een gedichtje of een klein speeltje in.



In Nieuw-Zeeland is er in veel steden een viering in het park. De mensen luisteren er naar bekende zangers die kerstliederen zingen.



Tongaanse gezinnen staan vroeg op en maken een ontbijt voor hun buren. Kinderen vinden het leuk om het weg te brengen en te kijken wat de buren hun brengen.

In Paraguay versieren de mensen hun huis met cocobloemen.

In Libanon planten de mensen twee weken vóór Kerstmis kikkererwtten, tarwe, bonen en linzen. De scheuten gebruiken ze rond de kerststal thuis.



In Ghana blijven gezinnen de hele avond op om spelletjes te doen. Kort voor middernacht tellen ze de seconden af tot kerstdag.



Een kerstviering op het tempelplein

Veel mensen gaan met Kerstmis graag naar het tempelplein. Liza (11) en Hiram (10) zijn een neef en nicht uit Kaysville (Utah, V.S.) die naar de prachtige verlichting en versiering op het tempelplein zijn gaan kijken.

Je weet gewoon niet waar je het eerst naar moet kijken. Overal zijn bomen helemaal bedekt met fonkelende roze, gele,

blauwe en groene lampjes. Daar bovenuit torent de Salt Laketempel, helder wit verlicht, met het glimmende gouden beeld van Moroni bovenop.

Liza en Hiram vonden het leuk om naar de levensgrote kerststallen te kijken die bij de Olympische Winterspelen van 2002 speciaal voor kinderen waren gemaakt.

Kunstenaars uit verschillende landen





maakten de kerststallen om kinderen uit de hele wereld welkom te heten en hen aan de Heiland te laten denken. De stallen zijn nog ieder jaar met Kerstmis op het tempelplein te zien. Ze komen uit Japan, Mexico, Nieuw-Zeeland en Polen. Als je goed kijkt, kun je wat ongebruikelijke cadeautjes voor het kindje Jezus ontdekken! ●

Boven: Liza en Hiram kijken naar de levensgrote kerststal bij de Tabernakel en luisteren naar het kerstverhaal dat via een luidspreker wordt verteld.



FOTO'S CRAIG DIMOND

Boven: Voor de tempel staat een kerststal helemaal in het wit. Een vijver toont het spiegelbeeld van de tempel met Maria, Jozef en Jezus. Het is adembenemend.

TRIVIA

- Met Kerstmis wordt het tempelplein door ongeveer een miljoen mensen bezocht.
- Er zijn tientallen verlichte bomen op het plein. Eén boom heeft maar liefst 75 duizend lampjes. Hoeveel lampjes zouden er op het hele plein zijn? Om elektriciteit te besparen worden er tegenwoordig LED-lampjes gebruikt.
- Werkers beginnen al op 1 augustus met aanbrengen van kerstverlichting en zijn pas op 31 maart klaar met de lampjes weghalen.
- Kinderen hebben geholpen om de lantaarns (rechts) op het plein voor het kantoorgebouw van de kerk te maken. Sommige hebben opschriften met kerstboodschappen in verschillende talen.
- Tegenwoordig wordt de verlichting door een computer aan gedaan. Maar jaren geleden hielpen kinderen met het in het stopcontact steken van de stekers van de lampjes. Toen een klein meisje eens haar stekker erin stak en alle lampjes op het tempelplein tegelijk aan gingen, dacht ze dat ze dat allemaal zelf gedaan had!



IK DENK AAN JEZUS CHRISTUS



Ik denk aan Jezus Christus

'Ik weet: mijn Losser leeft en ten laatste zal Hij op het stof optreden' (Job 19:25).

CHERYL ESPLIN



Toen Jezus op aarde leefde, deed Hij overal goede daden.

Jezus had geen zonde, maar Hij leed en stierf voor de zonden van alle mensen. Na drie dagen stond Hij op. Jezus bracht de verzoening tot stand door zijn lijden, dood en opstanding.

Denk als je op zondag van het avondmaal neemt aan de verzoening van Jezus Christus en aan de beloften die je je hemelse Vader doet als je gedoopt wordt. Het avondmaal is een tijd om te bedenken hoeveel onze hemelse Vader en Jezus Christus van je houden. Het is een tijd om je te bekeren en te bedenken wat je kunt doen om meer te worden zoals Zij.

Luister bij het zingen van het avondmaalslied naar de woorden. Luister goed naar de avondmaalsgebeden. Denk na over wat je dan leert en voelt.

Activiteit

Haal pagina K12 uit de Liahona en plak hem op stevig papier. Vouw het avondmaalsboekje langs de onderbroken strepen. Luister bij het zingen van het avondmaalslied in de kerk naar wat de woorden over Jezus Christus zeggen. En schrijf dan elke week als je thuiskomt in het boekje op wat je door dat lied over Jezus hebt geleerd.



Ideeën voor de participatieperiode

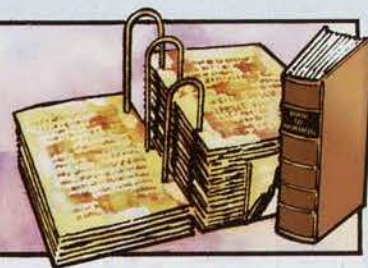
1. Ik denk aan Jezus als ik van het avondmaal neem. Vertel het verhaal van het laatste avondmaal in Matteüs 26:17-30. Lees samen Lucas 22:19 en laat de kinderen de woorden 'Doe dit, telkens opnieuw, om mij te gedenken' opzeggen. Leg uit dat nemen van het avondmaal ons de kans geeft om aan de Heiland en zijn verzoening te denken. Laat avondmaalsschalen zien. Leg uit dat het brood ons doet denken aan het lichaam van de Heiland en het water aan zijn bloed. Schrijf op het bord: 'Wat kun jij doen om bij het avondmaal aan Jezus te denken?' Schrijf de antwoorden op het bord. (Voorbeelden: een schrifttekst over Jezus lezen, luisteren naar de avondmaalsgebeden, nadenken over de verzoening van Jezus Christus.) Moedig de kinderen aan om de volgende keer dat ze naar de avondmaalsdienst gaan een van de suggesties te proberen.

2. Ik kan beter de goede weg kiezen door aan Jezus te denken. Hang van tevoren Evangelieplaat 240 (Jezus de Christus) op, verpakt als kerstcadeau. Vertel de kinderen dat in het pakje iets zit dat het grootste cadeau voorstelt. Laat de andere kinderen 'ja-of-nee'-vragen stellen totdat ze raden wat het is. Laat het kind dat het goed heeft geraden het cadeau uitpakken. Hang de plaat van Jezus op het bord. Verspreid van tevoren de volgende woordstroken in willekeurige volgorde door het lokaal: 'Jezus werd gedoopt', 'Jezus diende anderen', 'Jezus bad tot de Vader', 'Jezus deed overal goede daden', 'Jezus houdt van ons', 'Jezus leerde werken' en 'Jezus eerde zijn moeder'. Deel het bord op in twee kolommen. Schrijf boven de eerste kolom 'Als ik aan Jezus denk'. Schrijf boven de tweede kolom 'Kan ik beter de goede weg kiezen'. Geef elke klas een schriftverwijzing of plaat die iets over het leven van Jezus vertelt. Voorbeelden: Matteüs 3:13-17 — Jezus werd gedoopt; Johannes 13:4-15 — Jezus diende anderen; 3 Nephi 17:15 — Jezus bad tot de Vader; Johannes 15:12 — Jezus hield van ons; Evangelieplaten 206 (Jezus in zijn jeugd) — Jezus leerde werken; 242 (Jezus en zijn moeder) — Jezus eerde zijn moeder. Laat de kinderen de tekst lezen of de plaat bestuderen en de woordstrook opzoeken die de gebeurtenis beschrijft. Als een klas de juiste keuze doet, zet u de desbetreffende woordstrook in de eerste kolom. Laat de kinderen een soortgelijke keuze bedenken die ze zelf kunnen doen, zoals 'Ik laat me dopen'. Schrijf die in de tweede kolom, tegenover de bijbehorende woordstrook. ●



UIT HET LEVEN VAN DE PROFEET JOSEPH SMITH

Een goed voorbeeld van Christus navolgen



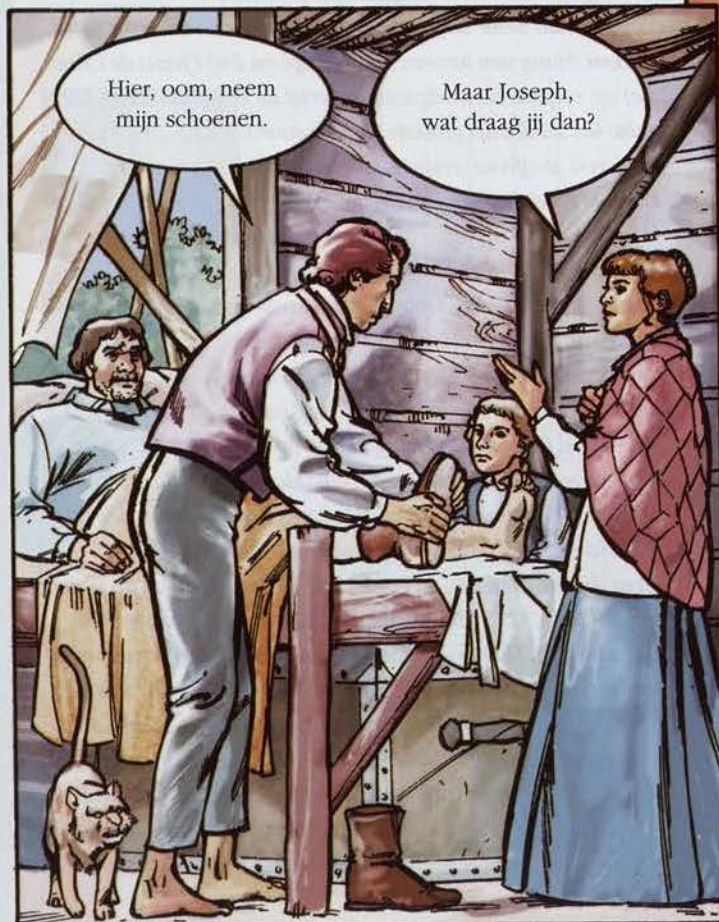
De profeet ging op bezoek bij zijn oom en tante. Zijn oom en zijn neven waren erg ziek, ze hadden koude rillingen van de malariakoorts.

Joseph, het gaat vooral slecht met je oom. Ik vrees voor zijn leven.

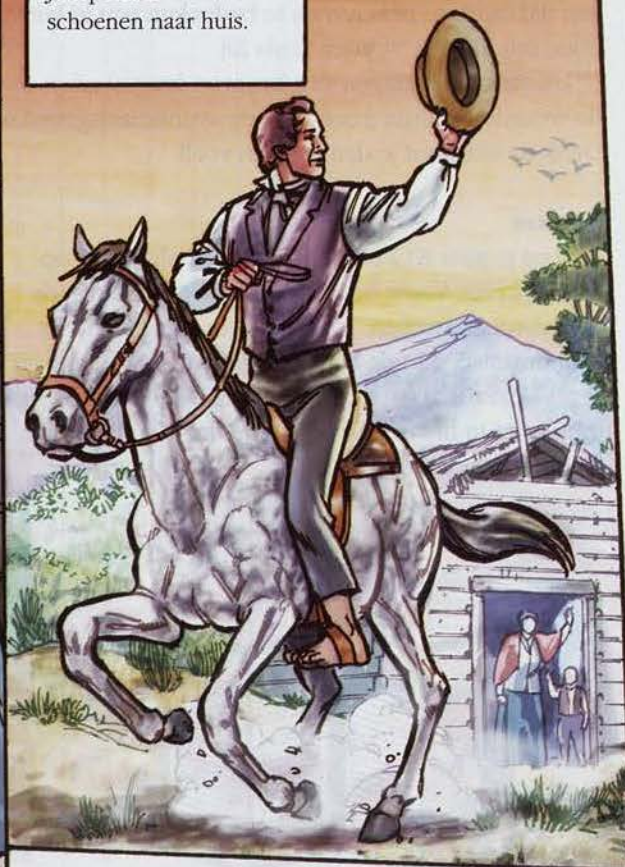


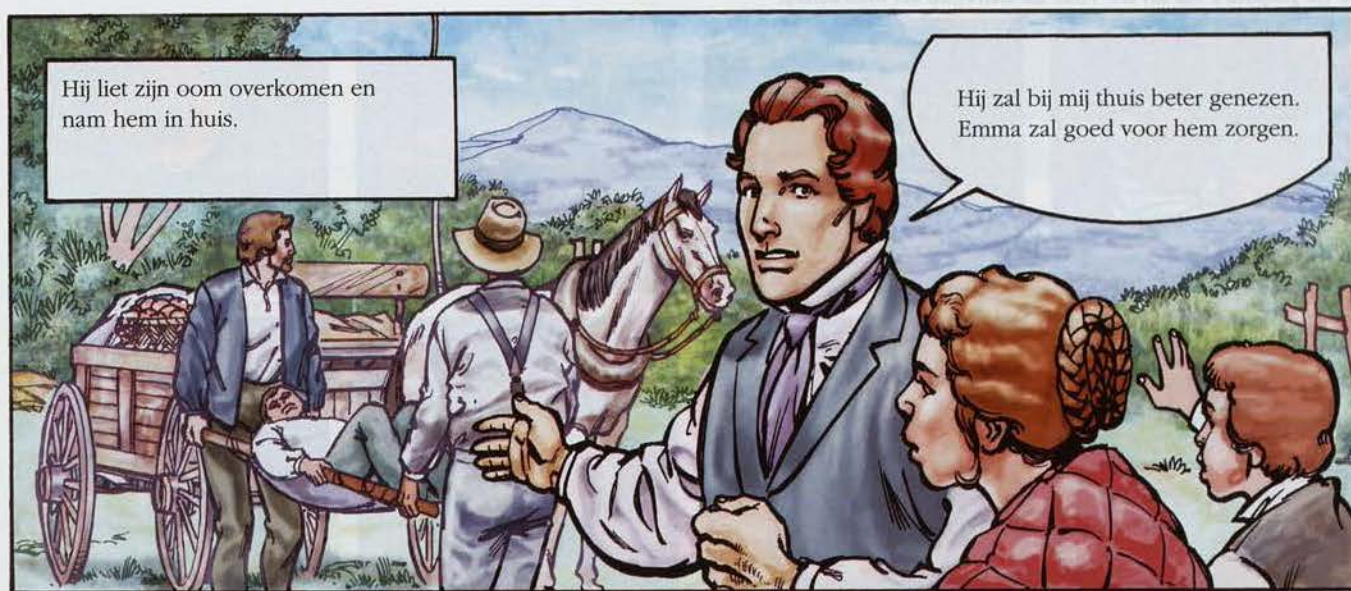
Hier, oom, neem mijn schoenen.

Maar Joseph, wat draag jij dan?



Joseph reed zonder schoenen naar huis.





Zie de pagina's K8 en K9 voor de activiteit en instructies.



Zorg door liefdediensten



Behandel de teksten en aanhalingen of, zo nodig, andere beginselen die de zusters die u bezoekt

tot zegen zullen zijn. Geef uw getuigenis van de leer. Vraag de zusters wat ze voelen en leren.

Hoe kan ik naastenliefde ontwikkelen en vergroten?

Moroni 7:48: 'Bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat gij met die liefde — die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus — vervuld zult zijn.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium: 'De discipelen van Christus hebben zich in alle tijden onderscheiden door hun naastenliefde. (...) Het aantal gebeden dat we uitspreken, zal uiteindelijk bijdragen tot ons geluk, maar het aantal gebeden dat we beantwoorden, kan wel eens van groter belang zijn. Laten we onze ogen openen en de bezwaarde harten zien, de eenzaamheid en wanhoop; laten we openstaan voor de stille gebeden

van anderen, en een instrument in de handen van de Heer zijn en die gebeden beantwoorden.' ('Geluk, uw erfgoed', *Liahona*, november 2008, pp. 117–120.)

Barbara Thompson, tweede raadgeverster in het algemeen ZHV-presidium: 'We moeten "al het goede bij [ons] van binnen redden", zodat we als dochters van God ons deel kunnen doen om het koninkrijk van God op te bouwen. En daar zullen we bij geholpen worden. Want Joseph Smith heeft gezegd: "Indien u van de u vergunde voorrechten gebruik maakt, kunnen de engelen niet anders dan uw metgezel zijn."

'Laten we elkaars lasten dragen, treuren met hen die treuren, vertroosten wie vertroosting nodig hebben en de verbonden naleven die we hebben gesloten [zie Mosiah 18:8–10].' ('Laten we ons verheugen', *Liahona*, november 2008, p. 116.)

Hoe kan ik anderen verzorgen door liefdediensten?

LV 81:5: 'Kom de zwakken te hulp, verhef de handen die slap neerhangen en sterk de knikkende knieën.'

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'De goede Herder heeft gezegd: "Weid mijn lammeren." (Johannes 21:15.) En dus weidt een vrouw haar dierbaren en geeft zij hen steun en voedsel, net als de Heiland zou doen. Haar goddelijke gave omvat voeden en verzorgen, jongeren helpen, armen verzorgen en ontroostbaren opbeuren.

De Heer heeft gezegd: 'Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.' (Mozes 1:39.) Dus zijn toegewijde dochter-discipel mag met recht zeggen: "Mijn werk en heerlijkheid is mijn dierbaren te helpen om dat hemelse doel te bereiken."

'Een ander mens helpen om zijn celestiale potentieel te bereiken, maakt deel uit van de goddelijke zending van de vrouw. Als moeder, leerkracht of heilige geeft zij levende klei de vorm van haar hoop. Samen met de Heer is het haar goddelijke zending om ertoe bij te dragen dat geesten leven en zielen worden verheven. Dat is het doel van haar schepping. Het is veredelend, opbouwend en verhogend.' ('Woman—of Infinite Worth', *Ensign*, november 1989, p. 22.)

Silvia H. Allred, eerste raadgeverster in het algemeen ZHV-presidium: 'De Heer heeft de vrouw met goddelijke eigenschappen gezegend, zoals liefde, mededogen, vriendelijkheid en naastenliefde. Door onze maandelijks bezoeken als huisbezoekster hebben we de mogelijkheid om iedere zuster tot zegen te zijn. We steken liefdevol en vriendelijk de helpende hand toe en bieden mededogen en naastenliefde. (...) Ik bid dat we ons steeds meer zullen toewijden om onze handen liefdevol en begaan uit te strekken door elkaar met behulp van gewillig en vreugdevol huisbezoek te zegenen, te helpen en te versterken.' ('Weid mijn schapen', *Liahona*, november 2007, pp. 113–115.) ■



FOTO: ILLUSTRATIE MATTHEW REIER, ACHTERGROND © ARTBEATS



Aanbidding door EERBIED

OUDERLING ROBERT C. OAKS
van de Zeventig

De raad van president David O. McKay (1873–1970) zet het onderwerp eerbied in een duidelijk perspectief: 'Eerbied is diepgaand respect, vermengd met liefde.'¹ Dit perspectief wordt nog verder verrijkt met de tekst van een liedje uit *Kinderliedjes*:

*Eerbied is meer dan gehoorzaam en
stil zijn,
of praten met fluist'rende stem;
Ik denk aan de goedheid van mijn hemelse
Vader.
Ja, eerbied is liefde voor Hem.*²

De kernwoorden die in de Schriften het meest gebruikt worden in verband met eerbied zijn *respect*, *liefde* en *verering*. Aan de hand van die normen zien we dat eerbied gevoelens weergeeft, en niet alleen het dichthouden van onze mond.

Eerbied is een belangrijk onderdeel van aanbidding. Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft daarover gezegd:

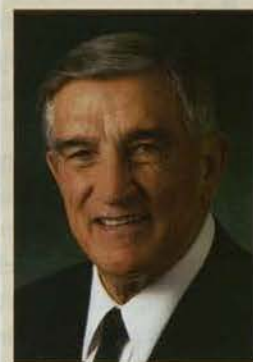
'Aanbidding omvat vaak handelingen, maar ware aanbidding omvat altijd een bepaalde mentale houding.

'De houding van aanbidding roept diepgewortelde gevoelens van trouw, verering en ontzag op. Aanbidding combineert liefde en eerbied tot een toestand van toewijding die onze geest dicht bij God brengt.'³

Het voornaamste doel van naar een plek van aanbidding gaan, is dicht bij God te komen.

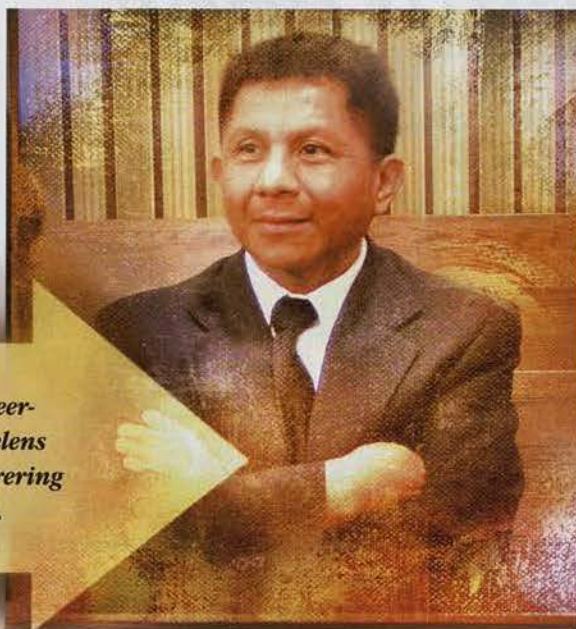
Bestuderen we het leven en de leringen van Jezus Christus en krijgen we waardering voor de grote uitwerking — zowel in sterfelijke als in eeuwige zin — van zijn verzoening op ons leven, dan is onze natuurlijke reactie er een van respect, liefde en verering. Dan zijn evangelische gehoorzaamheid en christelijk dienstbetoon een natuurlijk uitvloeisel en uiting van deze emoties. Zonder eerbied zijn deze uitingen van respect, liefde en verering onvolledig.

Krijgen wij meer liefde voor Jezus Christus, dan zijn wij beter in staat om ons leven naar zijn volmaakte voorbeeld te vormen. Dergelijke eerbied heeft veel verschillende facetten: geloof dat Hij leeft, vertrouwen in de zegeningen die Hij heeft beloofd, en gehoorzaamheid aan de evangeliën. Maar een van de belangrijkste facetten is wat we in ons hart voelen: gevoelens van respect, liefde



*Eerbied is zo veel
meer dan alleen de
afwezigheid van
lauaai. Echte eer-
bied omvat luisteren,
nadenken over Gods
aangelegenheden,
en gevoelens van
respect, liefde en eer
voor onze hemelse
Vader en zijn Zoon,
Jezus Christus.*

en verering voor de Godheid. Wij die de Heer respecteren, liefhebben en eren, gebruiken zijn naam niet ijdel en voelen ons niet op ons gemak bij grappen waarin men Hem naar beneden haalt of bagateliseert. Wij loven en eren onze hemelse Vader en Hem die wij



Een belangrijk facet van eerbied bestaat uit de gevoelens van respect, liefde en verering die we voor de Godheid hebben.

aanbidden als onze Heer en Heiland.

De Heer heeft duidelijke aanwijzingen gegeven met betrekking tot eerbied. In Leviticus 19:30 zegt Hij: 'Mijn sabbatten zult gij houden en voor mijn heiligdom eerbied hebben: Ik ben de Here.' Het respect dat wij hebben voor zijn tempels en kerkgebouwen is een afspiegeling van de eerbied die we voor Hem in ons hart hebben. Onze mate van respect, liefde en eerbied voor de Heer komt rechtstreeks tot uiting in de eerbied die we in onze houding en ons gedrag laten zien.

Zegeningen van eerbied

De profeet Joseph gaf ons een interessant inzicht aangaande eerbied in zijn gebed bij de inwijding van de Kirtlandtempel in 1836. Joseph bad dat de bekeerlijken mochten terugkeren en 'weer de zegeningen [mochten] ontvangen die Gij hebt verordonneerd om te worden uitgestort op hen die U zullen vereren in uw huis' (LV 109:21). Uit het gebed van de profeet blijkt welke zegeningen we van eerbied mogen verwachten: woorden van wijsheid, een volheid van de Heilige Geest, gunst in de ogen van de Heer, de macht van God, en vergiffenis (zie vss. 14, 15, 21, 22, 34). De beloning voor eerbied is groot!

Veel van wat wij in de kerk over eerbied zeggen gaat over stil zijn op plekken van aanbidding, en met name over kinderen die stil moeten zijn. En stil zijn maakt beslist deel uit van eerbied, maar de volledige, rijkere betekenis van eerbied omvat zo veel meer dan de afwezigheid van lawaai en drukte. Stille is niet noodzakelijkerwijs hetzelfde als eerbied.

Onze kerkgebouwen zijn allereerst huizen van aanbidding waar we tijdens het preludium rustig moeten kunnen zitten mediteren over de pracht van het herstellende

evangelie en onze gevoelens en gedachten voorbereiden op het avondmaal, en de majesteit van onze hemelse Vader en de grootsheid van de verzoening van de Heiland overpeinzen. Waar zouden we die heilige en gewichtige zaken beter kunnen overdenken? Deze manifestaties van onze aanbidding gaan vanzelfsprekend vergezeld van een eerbiedige houding.

Dergelijke mogelijkheden tot aanbidding zijn een fundamenteel onderdeel van de manier waarop we ons geloof versterken en bieden de geest van getuigenis en openbaring een manier om tot onze ziel te vloeien. Dit werd mij heel erg duidelijk toen ik op een zondag naar het preludium voor de avondmaalsdienst zat te luisteren. Mijn vrouw en ik hadden geprobeerd geestelijke leiding te krijgen in een bepaalde kwestie die toen speelde. En ik was dankbaar dat we door de lofzang die voor dat preludium was gekozen het antwoord kregen. De Geest gaf ons tijdens het spelen van die fijne melodie duidelijk aan wat de juiste koers voor ons was. Helaas begon er iemand die vlakbij ons zat vóór het einde van de lofzang tegen me te praten, en de Geest verliet mij onmiddellijk. Een moment van openbaring dat ik koesterde, werd

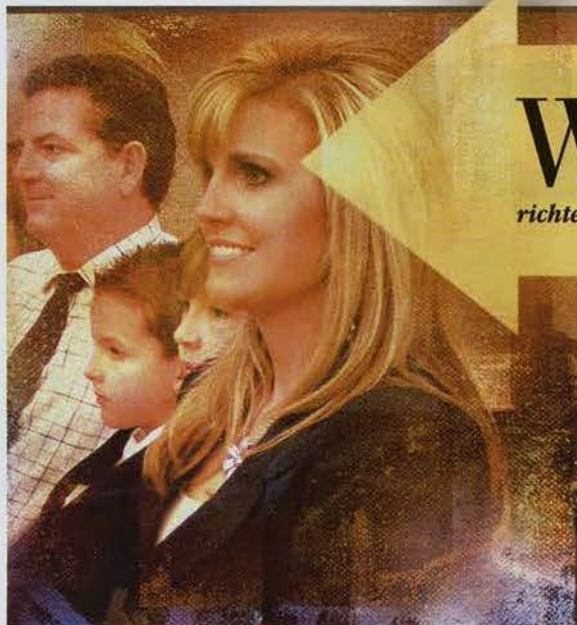
afgebroken door een gebrek aan eerbied.

Hierdoor kreeg ik meer waardering voor de heilige aard van een prelude waar ik in alle rust van kan genieten. President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft hier het volgende over gezegd: 'Oneerbiedigheid speelt de tegenstander in de kaart, want het blokkeert de gevoelige kanalen van openbaring in onze gedachten en onze gevoelens.'⁴

Manieren van eerbied tonen

Hoe we eerbied kunnen tonen, is geen moeilijke vraag. In plaats van onze gedachten af te laten dwalen naar de onbelangrijke zaken van de wereld, zouden we op tijden en plekken van eerbied onze gedachten moeten leren richten op de zaken van God: de grootsheid van de verzoening, het eeuwige gezin, de herstelling van het volle evangelie. En we zouden moeten leren om in ons gedrag een houding van respect, liefde en verering te weerspiegelen. Dat houdt in dat we ons fatsoenlijk kleden met onze beste kleding, waarbij we de uiterst nonchalante vrijetijdsmode van onze tijd vermijden, en we in de kerk niet erg hard praten of ander storend gedrag vertonen. En in de kapel zouden we nog net iets rustiger moeten zijn, vooral tijdens de bediening van het avondmaal.

Als we eerbiedig willen zijn, denken we vooruit als we voorzien dat we de bijeenkomst vroeger moeten verlaten. We gaan dan achteraan zitten, dichtbij een uitgang, zodat we stilletjes kunnen vertrekken. Midden in een dienst vertrekken, vooral tijdens een toespraak of andere presentatie, leidt de spreker en de mensen om u heen af. Uit respect voor anderen en voor de Heer zouden we dat moeten vermijden.



We zouden op tijden en plekken van eerbied onze gedachten moeten leren richten op de zaken van God.

Vaak denken we bij de eerbied in een dienst aan het gedrag van de aanwezige kinderen. Het is waar dat het erg moeilijk kan zijn om kleine kinderen eerbied bij te brengen. Maar de eerste regel met betrekking tot kinderen is dat u ze meeneemt naar de kerk!

Ze kunnen het leren, u kunt ze eventueel mee de zaal uit nemen, en ze ook weer terugbrengen. En als u ze eerbied bij wilt brengen, maak dan van een minimum aan hulpmiddelen gebruik, zoals speeltjes en snacks. We zijn in de kerk gezegend met grote aantallen kinderen en jongeren, en daar zouden we dankbaar voor moeten zijn. Zij zijn de toekomst van de kerk.

Eerbied die we diep van binnen voelen, is een belangrijk onderdeel van de aanbidding van onze hemelse Vader en de Heer. Mogen wij in alles wat we dagelijks doen en denken datgene vermijden wat oneerbiedig zou zijn tegenover Hem. Mogen wij er in al onze vormen van aanbidding naar streven om onze gevoelens van respect, liefde en verering voor onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, te versterken en te verrijken. Die gevoelens zijn tekens van een echt christelijk karakter. ■

NOTEN

1. David O. McKay, Conference Report, april 1967, p. 86.
2. 'Eerbied is liefde', *Kinderliedjes*, p. 12.
3. Dallin H. Oaks, *Pure in Heart* (1988), p. 125.
4. Boyd K. Packer, 'Reverence Invites Revelation', *Ensign*, november 1991, p. 22.

Waarom ik?

ELIZABETH QUIGLEY

Waarom ik? Waarom nu? Ik was net terug van een wedstrijd paardenspringen in Californië en was op de top van mijn vaardigheden als hunter-jumper. Ik had het druk met school, pianoles en de bijenkorfmeisjes. Ik deed alles wat ik geleerd had dat ik moest doen en ik meende dat mijn leven zo volmaakt was als het maar kon zijn. En toen veranderde het.

De beproeving

Ik lag in een ziekenhuisbed en was te ziek om zelfs mijn ogen maar open te doen. Ik bleek acute lymfoblaste leukemie te hebben. Mijn ziekte kwam slechts vier jaar nadat mijn moeder aan bijna dezelfde soort kanker was overleden. Ik kreeg al zware chemotherapie om de kanker kwijt te raken, en de artsen zeiden dat ik nog twee en een half jaar lang chemotherapie nodig had om heel zeker te zijn dat de kanker echt weg was. Ik begreep het 'waarom ik en waarom nu' niet.

Ik kwam er al gauw achter dat een kankerdiagnose krijgen niet de enige moeilijkheid was waarmee ik geconfronteerd zou worden. Een van de medicijnen waarmee leukemie behandeld wordt, is een steroïde dat in zeer hoge dosering wordt toegediend. Het is weliswaar zeer effectief in het doden van leukemiecellen, maar er is wel een klein risico dat het aseptische botnecrose tot gevolg heeft (wat de botten bij de gewrichten doet afsterven), en dit komt met name voor onder tienermeisjes. Mijn artsen meenden dat ik met mijn twaalf jaar te jong was om vatbaar te zijn voor deze bijwerking. Maar binnen een maand na de chemotherapie hadden de steroïden al de meeste belangrijke gewrichten en delen van mijn ruggesgraat

vernietigd. Ik leed voortdurend hevige pijn. Vier maanden nadat er bij mij leukemie was vastgesteld, kreeg ik mijn eerste heupoperatie om de schade van de steroïden enigszins te repareren en de pijn te verminderen. De operatie ging niet zo goed als ik had gehoopt en mijn orthopedisch chirurg vertelde me dat ik waarschijnlijk nooit meer paard zou rijden. Plotseling gingen mijn toekomstdromen in rook op.

Ik leerde goed en had het altijd fijn gevonden om naar school te gaan. Nu kon ik niet naar school of zelfs maar naar buiten gaan omdat de chemotherapie mijn immuunsysteem had vernietigd. Ik bleef thuis bij mijn stiefmoeder. Maar hoewel ik al dacht dat dit slecht was, het werd nog erger.

Een half jaar na mijn heupoperatie had ik een nieuwe operatie nodig omdat de eerste niet goed gelukt was. Ik zat in een rolstoel omdat lopen te veel pijn deed. Ik was er absoluut zeker van dat ik nooit meer paard zou rijden, en nu maakte ik me zorgen of ik ooit weer zou lopen. Een leven lang ziek, met voortdurende pijn en aan een rolstoel gekluisterd leek mij niet erg leuk.

Gebeden

Ik bad tot mijn hemelse Vader, en ik weet dat ook veel andere mensen voor me baden. In al mijn beproevingen bad ik dat ik genezen mocht worden, dat mijn gewrichten mochten herstellen, en dat ik de rest van de chemotherapie niet nodig zou hebben. Ik meende dat mijn gebeden niet verhoord werden omdat ik toch nog wekelijks voor meer chemotherapie naar het Primary Children's Medical Center in Salt Lake City moest. Ik had nog steeds pijn. En



Door tegenspoed
heb ik geleerd
dat ik me niet
druk moet maken
over deze vraag
– of over andere
zaken die er
eigenlijk niet toe
doen.

ik zat nog steeds in een rolstoel. Op een gegeven moment begon ik te denken dat mijn ouders gek waren dat ze in een god geloofden die niet eens naar een arm, ziek, klein meisje luisterde.

Jaren geleden had ik een soortgelijke beproeving van mijn geloof meegemaakt toen ik bad dat mijn moeder beter mocht worden. Ze kreeg voortdurend zuurstof toegediend en was nog te zwak om door het huis te lopen. Ik bad, hoopte en bad nog meer dat er een wonder zou gebeuren en ze zou genezen. Maar ze genas niet. Na haar dood leerde ik dat we zo veel om iets kunnen bidden als we willen, maar dat we om het goede moeten bidden, vragend of zijn wil gedaan mag worden, als we onze gebeden verhoord willen hebben.

Met die les in gedachten, bad ik niet meer 'Genees me alstublieft' maar 'Hemelse Vader, ik wil deze beproevingen niet meer, maar ik zal uw wil aanvaarden.' Zodra ik dat deed, merkte ik dat ik de chemotherapie beter aankon en verbeterde mijn houding. Dat was het begin van de zegeningen en de antwoorden op mijn gebeden en vragen.

Mijn vader en grootvader gaven mij vaak een zegen. Als ik een operatie had, vroeg ik om een zalving.

Daardoor konden mijn familieleden en ik kalm blijven als ik weer een operatie moest ondergaan. Ik had een keer hoge koorts en we moesten naar het ziekenhuis. Ik kreeg voor het vertrek een zalving van mijn vader en een buurman. Tegen de tijd dat we voorreden bij de eerste hulp, was mijn koorts gezakt en hoefde ik de nacht niet in het ziekenhuis door te brengen. Ik weet dat de priesterschapsmacht een geschenk is van onze liefhebbende hemelse Vader.

Lessen

Eén moment dat me altijd bij zal blijven, was de dag dat ik na mijn diagnose van leukemie thuiskwam uit het ziekenhuis. De jongevrouwen en ZHV-zusters hadden mijn spullen van de kelder naar een kamer op de begane grond verhuisd zodat ik dichterbij mijn ouders was en geen trap hoefde te lopen. Ze hadden de kamer schoon en netjes gemaakt zodat ik een fijne kamer had zolang ik ziek was. Mijn familie was het onderwerp van nog veel meer dienstbetoonprojecten. In het begin vond ik het moeilijk om diensten aan te nemen. Als anderen mij diensten aanboden, kreeg ik het gevoel dat ik niets zelf kon doen. Maar ik leerde al snel dat het prima was om hulp te vragen. Toen





Elizabeth speelde tijdens de algemene jongevrouwenbijeenkomst hobo
(te zien op www.generalconference.lds.org).

ik me beter begon te voelen, ging ik op zoek naar mogelijkheden om meer voor andere mensen te doen. Nu probeer ik andere mensen zo veel mogelijk te dienen. Het geeft me een goed gevoel als ik anderen dien. Ik ben gaan inzien dat als ik toesta dat andere mensen mij dienen, ik hen in staat stel om datzelfde fijne gevoel te krijgen.

Ik heb geleerd om meer aan de toekomst en mijn keuzes te denken omdat ik bijna dood was. Op school hoorde ik meisjes klagen dat hun haar die dag niet goed zat. Daar zat ik dan, met een pruik op mijn hoofd in mijn knalroze rolstoel, en dacht: 'Je hebt tenminste haar!' Er waren ook meisjes die klaagden dat hun voeten zeer deden omdat ze op hoge hakken liepen. Dan dacht ik: 'Je kunt tenminste lopen.' Nu probeer ik een breder perspectief te hebben in plaats van te letten op al die kleine details die ik vroeger zo belangrijk vond.

De afgelopen jaren heb ik nog veel meer geleerd door de zegening van de leukemie en de complicaties van de



DOOR DE LEVENSTORMEN GELEID

'Soms staat de Heer toe dat wij beproefd worden om productieve dienstknechten van ons te maken.

(...) Zijn alziend oog is op ons gericht en Hij waakt over ons als onze eeuwige hemelse Ouder. Komen er beproevingen — en iedereen krijgt die in het sterfelijk leven — laten we dan niet toestaan dat we afglijden in een afgrond van zelfmedelijden, maar bedenken Wie er aan het roer staat, dat Hij er is om ons door alle levensstormen heen te leiden.'

President James E. Faust (1920–2007), Second Counselor in the First Presidency, 'Weest niet bevreesd', Liahona, oktober 2002, p. 5.

chemotherapie. Ik heb een nauwere band met mijn hemelse Vader. Mijn getuigenis is sterker geworden. En ik heb geleerd wat echt belangrijk is. Ik heb geleerd dat ik alle kleine dingen moet waarderen die mensen voor me doen. Ik ben nu in remissie, heb minder pijn en kan mijn gewrichten weer een beetje gebruiken. In de loop van mijn genezingsproces blijven de zegeningen en de lessen komen.

Dus: waarom ik? Waarom nu? Ik stel die vragen niet meer omdat ik in mijn beproevingen geestelijk ben gegroeid. Ik heb ontdekt wie ik werkelijk ben, want de Heer had voldoende liefde voor mij om me beproevingen te laten doormaken en me de zegeningen te geven die daaraan verbonden waren. ■

Noot: Elizabeth is in remissie. Het was onlangs drie jaar geleden dat ze voor het laatste chemotherapie had. Haar gewrichten zijn aan het genezen en ze zit niet meer in een rolstoel. Hoewel er altijd kans op een terugval is, denkt Elizabeth daar niet aan. Nu ze voor het eerst naar de universiteit gaat, concentreert ze zich op haar tentamens en studeert ze hobo en Engelse hoorn.

'Mijn ouders zijn geen lid van de kerk. Hoe kan ik met hen over het evangelie praten zonder hen te beledigen?'

Denk aan het gebod: 'Eer uw vader en uw moeder' (Exodus 20:12). Respecteer hun wensen, maar probeer toch het evangelie thuis te introduceren. Je kunt je ouders bijvoorbeeld vragen om je te helpen met je Persoonlijke vooruitgang of Plicht jegens God zodat ze zien wat een goede programma's de kerk heeft. Je kunt vrienden uit de kerk thuis uitnodigingen en met ze over het evangelie praten. Dat zou een aanleiding kunnen zijn voor je ouders om naar je geloofsovertuiging te vragen. Maar het allerbelangrijkste is dat je je ouders zegt dat je dankbaar bent dat je hen en het evangelie hebt.

Als de tijd er rijp voor is, nodig je ouders dan na gebed — en zonder druk op ze uit te oefenen — uit om samen te bidden, naar een kerkdienst of -activiteit te gaan, of bijvoorbeeld samen gezinsavond te houden. Als ze dat niet willen, respecteer dat dan. Als ze nu niet klaar zijn voor het evangelie, komt dat misschien nog. Bid en hoop dat die dag ooit komt.

Concentreer je altijd op het goede in je ouders. Als je van ze blijft houden, houdt dat de deur naar allerlei kansen open. Probeer het evangelie zo goed mogelijk na te leven. Je ouders krijgen misschien meer interesse als ze je goede voorbeeld zien en merken dat je door het evangelie zegeningen ontvangt.

Gebruik posters uit de *Liahona*



Voordat ik me in 2006 liet dopen, was ik met mijn familieleden naar een andere kerk gegaan. Ik was eerst bang om met mijn familie over de kerk te praten omdat ik bang was dat ze me zouden afwijzen. Maar toen ik thuis hier en daar posters uit de *Liahona* ophing, begonnen

ze te vragen: 'Waar gaat die plaat over? Wat betekent zij?' Door die vragen werd het makkelijker om te vertellen wat de kerk het gezin te bieden heeft. Daardoor heeft mijn jongste zus zich laten dopen en nu ik op zending ben schrijven mijn vader en moeder me en zeggen dat ze het fijn vinden om naar de kerk te gaan.

Ouderling Almeida (20), zendingsgebied São Paulo-Oost (Brazilië)

Het evangelie naleven

Laat je ouders door je levenswijze zien hoe belangrijk de kerk voor je is en wat een geweldig verschil dat voor jou uitmaakt. Dat werkt het beste als je de raad van de algemene autoriteiten opvolgt, inclusief het naleven van het evangelie. Wees consequent met bidden, lezen in de Schriften, naar de kerk gaan, de geboden naleven, je aan de normen in *Voor de kracht van de jeugd* houden, werken aan je doelen, en luisteren naar de ingevingen van de Heilige Geest. Je kunt ook bidden en vasten voor je ouders en de Geest vragen om je te leiden. Daarnaast vind ik dat je je liefde voor hen moet uitspreken.

Andrew B. (14), Nevada (V.S.)

Moeilijk, maar niet onmogelijk



Ik zou bidden en God vragen of Hij mij de juiste woorden wil ingeven als ik met mijn ouders praat zodat ik ze niet beledig. Ik zou ook om de Geest vragen zodat ze mijn oprechtheid en liefde konden voelen. Ik zou een bijbeltekst aanhalen die het Boek van Mormon staft. En ik zou over mijn ervaringen en gevoelens vertellen. Ik zou zeggen dat het evangelie, de liefde van God en gebed ons dichtert bij de geestelijke vrede brengen die wij allemaal willen hebben. Het werk van de Heer is moeilijk, maar niet onmogelijk. Vertrouw op de Geest.

Jonathan E. (19), Veracruz (Mexico)

Leg uit hoe je je voelt



Als je bang bent om ze over het evangelie te vertellen, begin dan met ze te vertellen hoe je je voelt als je bidt en in de Schriften leest. Leg uit

dat je een getuigenis hebt en waarom je van het evangelie houdt. Als je dat eenmaal in perspectief zet, kunnen ze je begrijpen en zullen ze niet beleefd raken.

Madison N. (14), Illinois (U.S.)

Spreek ze liefdevol aan

Mijn vader is geen lid en dat is soms wel eens moeilijk geweest, maar ik heb een paar dingen geleerd. Ten eerste moet ik hem liefdevol aanspreken en niet neerbuigend zijn, dan is het moeilijk voor hem om te verwerpen wat ik zeg. Mijn vader kan die liefde voelen, ook al zijn we het niet altijd eens. Ten tweede: het evangelie is eenvoudig. We moeten het niet mooier maken of veranderen. Verkondig eenvoudige waarheden. Bedenk ten slotte dat wij geroepen zijn als getuigen van Christus.

Paige I. (19), Utah (U.S.)

Verandering van hart

Je kunt je ouders een goed voorbeeld geven door je aan de kerknormen en aan alle geboden te houden, vooral het woord van wijsheid, en door met je gedrag liefde en gehoorzaamheid te tonen. Dan gaan ze misschien op je gedrag letten en helpt het ze om bij de kerk van de Heer te komen. Ik ben er vast van overtuigd dat je in je gebeden je hemelse Vader kunt vragen om hun hart te veranderen.

Sharmila S. (18), Karnataka (India)

Wees een voorbeeld



In 1 Timoteüs 4:12 leert Paulus ons: 'Niemand schatte u gering om uw jeugdige leeftijd, maar wees een voorbeeld voor de gelovigen in

woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid.' Als je een goed voorbeeld geeft, zet je de deur open naar de bekering van je ouders. Dan schep je het goede klimaat en de kans om je getuigenis van het evangelie te geven. Als je geloof hebt, niet bang bent en een goed voorbeeld geeft, zouden ze wel eens van gedachten kunnen veranderen, wat zowel hen als jou tot zegen zou zijn.

Ouderling Tonumaiepa (20), zendingsgebied Cavayan (Filipijnen)

VOLGENDE VRAAG

'Ik heb moeite om me te motiveren in de Schriften te lezen. Hoe kan ik die motivatie opdoen?'

Stuur je antwoord vóór 15 januari 2010 aan:

**Liahona, Questions & Answers
1/10**

**50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024,
USA**

Of per e-mail:

liahona@ldschurch.org

We kunnen zo nodig brieven inkorten of duidelijker formuleren.

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief:

VOLLEDIGE NAAM

GEBOORTEDATUM

WUUK (OF GEMEENTE)

RING (OF DISTRICT)

Ik geef toestemming om mijn antwoord en foto af te drukken:

HANDTEKENING

HANDTEKENING OUDERS (ALS JE JONGER DAN ACHTTIEN BENT)



OP 'S HEREN TIJD EN WIJZE

'We moeten ons in onze daden door de Heer laten leiden. Het is zijn werk, niet ons werk, en het moet op zijn manier gedaan worden en met zijn timing, niet met onze timing. Anders leiden onze inspanningen mogelijk alleen maar tot frustratie en falen.'

'We hebben allemaal familieleden of vrienden die het evangelie nodig hebben, maar er nu niet in geïnteresseerd zijn. Om doeltreffend te zijn, moeten we ons bij alles wat we voor hen

doen, laten leiden door de Heer, zodat we handelen op de wijze en de tijd dat zij er het meeste voor openstaan.'

Zie ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Anderen over het evangelie vertellen', Liahona, januari 2002, p. 8.



Niemand hoeft de roerige wateren van de huidige arbeidsmarkt alleen te bevaren. Naast plaatselijke kerkleiders bieden ook deskundigen waardevolle coaching aan, zoals hier in het loopbaancentrum van de kerk in Mexico-Stad.



De zegeningen van werken

BISSCHOP H. DAVID BURTON

Presiderende bisschop

Wie tijd bij of op de oceaan heeft doorgebracht, weet hoe veranderlijk die is. Golven, getijden, stromingen en winden verschuiven en beïnvloeden elkaar voortdurend. Goede zeelieden en vissers leren hoe ze de golven, getijden en stromingen moeten bevaren om veilig hun bestemming te bereiken.

De wereld is ook veranderlijk en de snelheid waarmee die veranderingen plaatsvinden lijkt toe te nemen. Een deel van de eb en vloed van onze variabele wereld vindt plaats op de veranderende arbeidsmarkt. Maar gelukkig hebben niet alleen zeelieden vaardigheden, kaarten en andere navigatiemiddelen, maar zijn er ook hulpmiddelen en aan te leren vaardigheden waarmee wij over de veranderende arbeidsmarkt kunnen navigeren. Degenen die in deze veranderende tijden het beste kunnen navigeren, zijn zij die niet alleen goed zijn in werken maar ook in werk vinden.

Een gebod en een zegen

Tegenwoordig zijn veel mensen vergeten hoeveel nut het heeft om te werken. Sommige mensen ten onrechte dat het hoogste levensdoel is om een toestand te bereiken waarin zij niet meer hoeven te werken. President David O. McKay (1873–1970) zei graag: 'Laten we beseffen dat het voorrecht om te werken een gave is, dat de kracht om te werken een zegen is, en dat met liefde werken succes oplevert.'¹

Werken is niet alleen maar nodig om geld te verdienen; het is ook in geestelijk opzicht nodig. Onze hemelse Vader werkt hard om zijn kinderen te verlossen en te verhogen (zie Mozes 1:39). En Hij heeft ons al vanaf de tijd van Adam geboden om te werken. Zelfs in de hof van Eden kreeg Adam opdracht om die 'te bewerken en te bewaren' (Genesis 2:15). Na de val zei Hij tegen Adam: 'In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten' (Genesis 3:19). Net als elk ander gebod, schuilt er vreugde in het onderhouden hiervan. Werken — eerlijk en productief werk doen — geeft een gevoel van bevrediging en eigenwaarde. Als wij alles hebben gedaan dat in ons vermogen lag om zelfredzaam te zijn en in onze eigen behoeften en die van onze gezinsleden te voorzien, kunnen we ons vol vertrouwen tot de Heer wenden en vragen om wat ons nog ontbreekt.

Gaven, talenten en interesses

Onze hemelse Vader heeft ons alle talenten en gaven gegeven die ons kunnen helpen om onszelf en ons gezin te onderhouden. Onze talenten en gaven — en onze interesses — leren herkennen is een belangrijke eerste stap op weg naar een loopbaan. President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, leerde van zijn vader dat hij een loopbaan moest kiezen die paste bij zijn interesses.

Professor Henry Eyring was een groot liefhebber van de wetenschap en spoorde zijn zoons aan om natuurkunde te gaan studeren



Werken is niet alleen maar nodig om geld te verdienen; het is ook in geestelijk opzicht nodig. In deze stormachtige economische tijden is het gebod om te werken beslist een van de geboden waarmee de Heer ons wil helpen.

om zich voor te bereiden op een carrière in de natuurwetenschappen. Toen president Eyring natuurkunde studeerde aan de University of Utah had hij een gesprek met zijn vader dat zijn loopbaan een andere wending gaf. Hij vroeg zijn vader om hem te helpen met een lastig wiskundig probleem. 'Mijn vader stond voor het schoolbord dat we in het souterrain hadden', herinnert president Eyring zich. 'Plotseling draaide hij zich om. "Hal", zei hij, "vorige week hebben we ditzelfde soort probleem behandeld. En je begrijpt het nu niet echt veel beter dan vorige week. Heb je er wel tijd aan besteed?"'

President Eyring vond het niet leuk om toe te geven, maar hij had er inderdaad geen tijd aan besteed. Hij herinnert zich nog wat er toen gebeurde: 'Toen ik zei dat ik er geen tijd aan had besteed, was mijn vader even stil. Het was een ontroerend moment, want ik wist hoeveel hij van me hield en hoe graag hij wilde dat ik de wetenschap in ging. Toen zei hij: "Hal, ik denk dat je beter kunt stoppen met natuurkunde. Je moet iets vinden dat je zo graag doet dat als je niets anders hebt om aan te denken, je daaraan denkt."'²

Onderwijs en training

Hebben we onze interesses en vaardigheden onder de loep genomen, en hebben we mensen die ons kennen en liefhebben om raad gevraagd — en vooral ook de Heer — dan moeten we zorgen dat we onderricht krijgen op het gekozen terrein en ervaring opdoen.



Onderwijs en training zijn enkele van de waardevolste investeringen.

Leer om met plezier te leren. Net zoals het belangrijk is om geld in te blijven leggen op een spaarrekening, is het belangrijk om door te blijven leren in uw beroep zodat u uw waarde op de arbeidsmarkt behoudt. Net zoals een zeeman naar de horizon blijft kijken om te zien of het weer verandert, is het nuttig om op de hoogte te blijven van veranderende omstandigheden in uw branche zodat u de benodigde koerswijzigingen kunt aanbrengen.

Hulp bieden en aannemen

Niemand is alleen op de oceaan; wij maken deel uit van een grote vloot. En net zoals een vloot allerlei hulpvaartuigen heeft, heeft de kerk bisschoppen en gemeentepresidenten, ZHV-presidentes, quorumpresidenten, loopbaancoaches en anderen die klaar staan om ons op weg te helpen. Ze kunnen ons verwijzen naar hulpbronnen en training die specifiek geschikt zijn voor onze situatie, zoals een curriculum vitae schrijven, op doeltreffende manieren naar werk zoeken en onszelf goed presenteren bij sollicitatiegesprekken.

Al lang voordat de term *netwerken* werd gebruikt, wisselden zeelieden informatie uit over zaken zoals gevaarlijke zandbanken, nieuwe routes en bevoorradingsplaatsen. Als een zeeman naar onbekende wateren moest, praatte hij met iedereen die nuttige informatie en ervaringen te vertellen had. In de huidige arbeidsmarkt is het net zo belangrijk om contacten aan te gaan en te onderhouden met mensen die nuttige informatie of ervaringen hebben. Plaatselijke leiders en familieleden zijn goede contactpersonen om mee te beginnen.

Kinderen leren werken

Een van de belangrijkste taken van ouders is hun kinderen te leren werken. Zelfs jonge kinderen kunnen al het nut van werken ondervinden door huishoudklusjes te doen en anderen te helpen. Verstandige ouders werken samen met hun kinderen, prijzen ze geregeld en zorgen ervoor dat geen enkele taak te zwaar is.

Toen president Thomas S. Monson nog jong was, brachten zijn ouders hem het nut van werken bij door het goede voorbeeld te geven. Zijn vader was drukker en



Net zoals een zeeman naar de horizon blijkt kijken om te zien of het weer verandert, is het nuttig om op de hoogte te blijven van veranderende omstandigheden in uw branche zodat u de benodigde koerswijzigingen kunt aanbrengen.

werkte bijna elke dag van zijn leven lang en hard. En thuis kwam hij ook niet toe aan zijn welverdiende rust. Daar zette hij zich ook in om zijn familie en burens te dienen.³ Zijn moeder was ook altijd bezig om iets voor een familielid of vriend te doen. De ouders van president Monson vroegen hem vaak om met hen mee te gaan of iets voor ze te doen, zodat hij leerde om zelf ook anderen te dienen.

President Monson leerde van zijn vader dat je hard moet werken voor je broodwinning. Toen hij veertien was, ging hij aan de slag in de drukkerij van zijn vader. President Monson vertelt dat er vanaf zijn veertiende jaar niet al te veel dagen waren dat hij niet werkte — afgezien van zondagen. 'Als je op jonge leeftijd leert werken, blijft dat een gewoonte', zegt hij.⁴

De zegeningen van volharding

In arbeidskwesties is het van essentieel belang om vooruitgang te maken, maar dat geldt voor bijna alles dat we moeten doen in dit leven. Als we ons best doen en zowel mensen als God om leiding vragen, en op onze liefhebbende hemelse Vader vertrouwen, zal Hij de uitkomst zegenen.



President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, wilde als jongeman graag ander werk doen dan het bezorgen van was voor zijn familie. Hij was niet zo blij met de kar, de zware fiets en het werk. Maar toch werkte hij hard om zijn familie te helpen.

Hij vertelt over een zegening die hij door dat zware werk kreeg:

'Jaren later, kort voordat ik zou worden opgeroepen voor militaire dienst, koos ik

Net als zeelieden die op het punt staan onbekende wateren te bevaren, doen zij die de arbeidsmarkt opgaan er goed aan om advies te vragen aan hen die dat eerder hebben gedaan.

LOOPBAANBEGELEIDING VAN DE KERK

- Praat eens met de **loopbaancoach van uw wijk of gemeente**. Hij kan u wijzen op vacatures, training geven in sollicitatietechnieken, loopbaanbegeleiding verschaffen of plaatselijke mogelijkheden aanbevelen.
- De kerk heeft over de hele wereld **loopbaancentra**. Vraag uw priesterschapsleiders naar het dichtstbijzijnde centrum of kijk op www.providentliving.org.
- Zie www.providentliving.org voor **tips over werk zoeken en training** in vaardigheden zoals sollicitatiegesprekken voeren, een cv schrijven en netwerken (de site is uitsluitend in het Engels).

ervoor om beroeps te worden en mij aan te melden bij de luchtmacht. Ik wilde niets liever dan leren vliegen en piloot worden.

'Om tot de opleiding te worden toegelaten, moest ik een aantal toetsen doen, waaronder een strenge lichamelijke keuring. De artsen waren niet helemaal tevreden met het resultaat en voerden een aantal andere medische toetsen uit. Ik kreeg nadien het volgende te horen: "Je hebt littekens op een van je longen. Kennelijk heb je in je tienerjaren een longziekte gehad, maar je bent ervan genezen." De artsen vroegen zich af welke kuur ik had gevolgd om van de ziekte af te komen. Tot op de dag van die keuring had ik niet geweten dat ik ooit een longziekte had gehad. Plotseling drong het tot mij door dat de beweging en frisse lucht die ik met wasgoed bezorgen had gekregen een belangrijke factor in mijn genezing was geweest. Ik was wellicht nooit straaljagerpiloot en later gezagvoerder van een Boeing 747 geworden als ik niet dag in dag uit op de fiets had gezeten en niet die kar met wasgoed de straten van onze stad had hoeven op trekken. (...)

'Als ik toen maar had geweten waar ik jaren later achter ben gekomen — als ik *het einde maar vanaf het begin had gekend* — had ik meer vrede gehad met mijn baantje en was mijn werk een stuk makkelijker geweest.¹⁵

Uitvaren

Als in deze economisch stormachtige tijden de getijden van de kansen weg lijken te ebben, als de winden en stromingen onze vooruitgang tegen lijken te houden, is het van onmisbaar belang om te onthouden dat de Heer de mensenkinderen geen geboden geeft 'zonder een weg voor hen te bereiden, zodat zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt' (1 Nephi 3:7). Het gebod om te werken teneinde onszelf en ons gezin te onderhouden, is een van de geboden waar de Heer ons toch zeker mee zal willen helpen.

Voor sommigen kan het een grote opgave lijken, net als Nephi's opgave heel groot leek toen hij een oceaanaag die tot voorbij de horizon strekte. Hij was in de wildernis opgegroeid en moest ineens scheepsbouwer en zeeman worden. Dat was nogal een wending in zijn loopbaan. Nephi vroeg om instructie en ging aan de slag (zie 1 Nephi 17:8–11). En zo zal de Heer ons in deze tijd ook zegenen als we ons opofferingen blijven getroosten en werken in zijn koninkrijk, en als we uitvaren vol geloof dat we niet alleen varen. ■

NOTEN

1. David O. McKay, *Pathways to Happiness* (1957), p. 381.
2. Zie Gerald N. Lund, 'Elder Henry B. Eyring: Molded by "Defining Influences"', *Liahona*, april 1996, p. 28.
3. Zie Thomas S. Monson, 'Kenmerken van een gelukkig gezin', *Liahona*, oktober 2001, p. 7.
4. Thomas S. Monson, 'Friend to Friend', *Friend*, oktober 1981, p. 7.
5. Dieter F. Uchtdorf, 'Het einde vanaf het begin kennen', *Liahona*, mei 2006, p. 43.

Wanneer hebben wij U ziek gezien?

Van 2003 tot en met 2005 was ik jongevrouwenpresidente in de wijk Gutiérrez-Zamora, in de Mexicaanse stad Veracruz. Elk jaar met Kerstmis bakten de jongevrouwen en hun leidsters lekkernijen om naar de oudere leden van de wijk te brengen.

Toen het kerstfeest van 2005 naderde, oefenden we kerstliederen en deden we rode mutsen op en sjaals om. In de winter is er geregeld regen in ons dorp en waait er een koude noordenwind. Maar dat weerhield ongeveer twaalf jongemannen en jongevrouwen er niet van om op pad te gaan met een stapel ananastaarten.

Toen we bij de woningen van onze bejaarde broeders en zusters aankwamen, zongen we blij. We gingen overal tevreden weg omdat we ze blij hadden gemaakt met onze liederen en taarten, ook al duurde het maar even.

De laatste zuster die we bezochten, was al jaren minderactief. Hoewel geen van de jongeren Juanita ooit ontmoet had, kenden mijn man en ik haar al heel lang. Ze was aan bed gekluisterd, ongeneeslijk ziek en erg arm. Enkele dagen daarvoor waren er ouderlingen langs geweest om wat reparaties

aan haar woning uit te voeren.

Toen we bij haar woning aankwamen, riep ik haar. Er kwam geen antwoord, dus ik bleef roepen. Al gauw hoorde ik een zachte stem zeggen: 'Kom binnen, zuster Araceli.' We gingen naar binnen en zongen enthousiast, ook al deed haar toestand ons verdriet. Nog niet zolang daarvoor was Juanita nog zo levenslustig geweest. Maar nu ze

rechttop in bed zat, konden de jongeren hun tranen niet onderdrukken. Ze was erg ontroerd en bedankte ons voor het bezoek en voor het gevoel, vanwege de kerstliederen, dat onze hemelse Vader aan haar dacht en dat Hij haar liefhad.

Nog niet zolang daarvoor was Juanita nog zo levenslustig geweest. Maar nu ze rechttop in bed zat, konden de jongeren hun tranen niet onderdrukken.

Toen we haar nederige stulpje verlieten, zeiden de jongeren dat ze dankbaar waren dat ze voor haar hadden mogen zingen. Het maakte niet uit dat ze nat en koud waren geworden; hun hart was vol vreugde omdat ze iets van hun vreugde hadden kunnen meedelen. Pas toen



besepte ik beter de betekenis van deze verzen:

'Ik was ziek en gij hebt Mij bezocht; (...)

"... 'Wanneer hebben wij U ziek (...) gezien en zijn tot U gekomen?

'En de Koning zal hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan' (Matteüs 25:36, 39-40).

Ik was verdrietig toen Juanita enkele dagen later heenging, maar ik weet zonder enige twijfel dat onze hemelse Vader zijn kinderen liefheeft. Ik weet ook dat wij, als we de Geest volgen, een werktuig in zijn handen kunnen zijn om elkaar tot zegen te zijn. ■

Araceli López Reséndiz, Veracruz (Mexico)

Gekleed in liefde

Het was december, de tijd van het jaar waarin men ontroerd aan de geboorte van Jezus Christus denkt en aan wat Hij door zijn oneindige verzoening voor ons heeft gedaan.

Toen ik van mijn werk thuiskwam, vertelden mijn kinderen en mijn lief-tallige vrouw wat ze hadden besloten over het kerstfeest: 'Het is dit jaar niet nodig om cadeautjes te kopen', zeiden ze.

Verbaasd vroeg ik: 'En hoe zijn jullie tot die beslissing gekomen?' Tenslotte offerden mijn kinderen iets

op waar ze het hele jaar naar hadden uitgekeken.

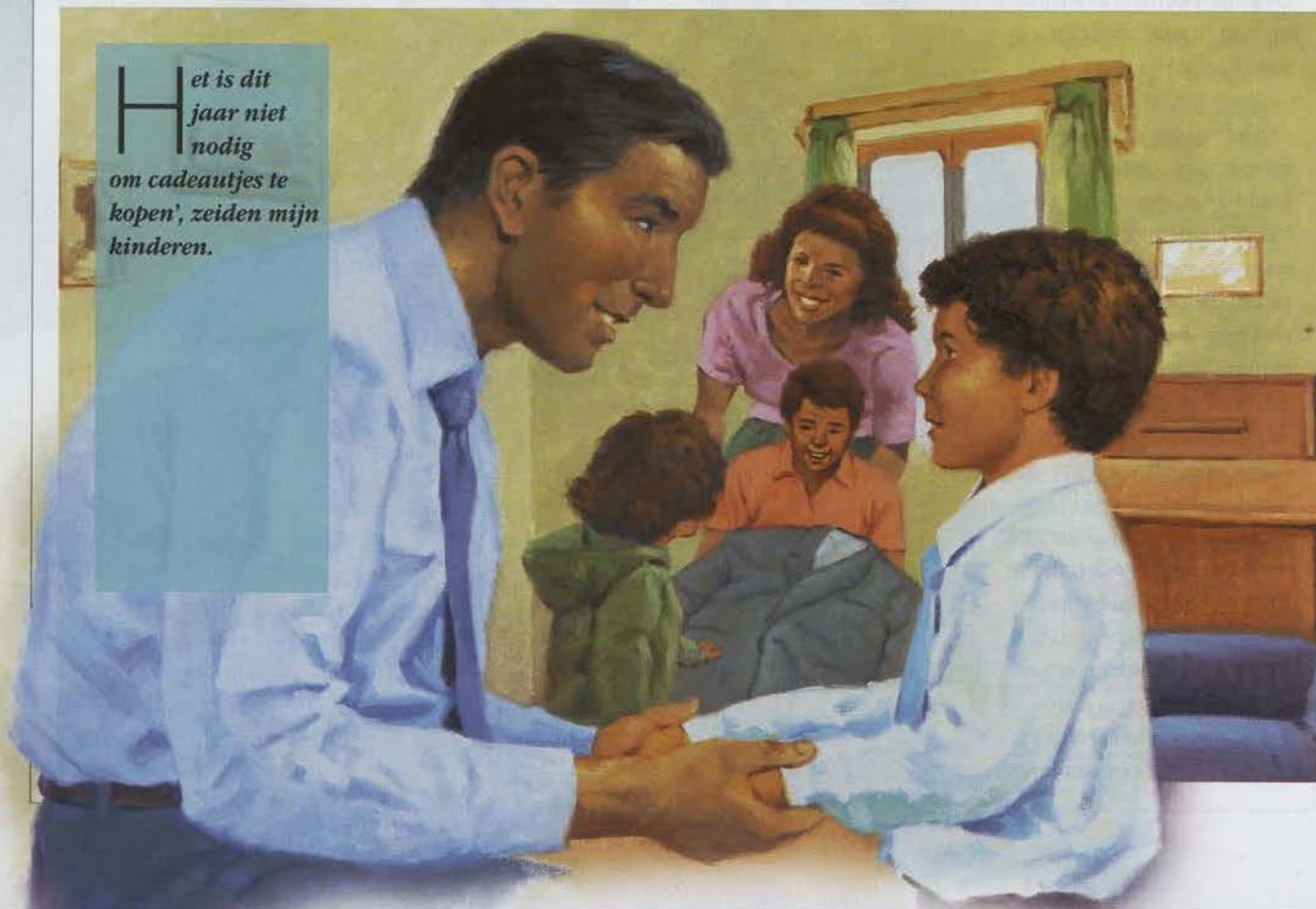
Ze verdwenen onmiddellijk en kwamen terug met mijn twee oude, rafelige kostuums. 'Papa,' zeiden ze, 'met het geld van de kerstcadeaus willen we deze oude pakken vervangen. We willen u naar uw werk zien gaan in een nieuw kostuum!'

Ik besepte dat dit de ware kerst-geest was. Als we iets opofferen voor iemand anders, begrijpen we de betekenis van de verzoening van Jezus Christus.

Toen ik later mijn nieuwe kostuum aandeed dat ik voor Kerstmis had gekregen, voelde het alsof ik in liefde gekleed was. ■

Walter Ciro Calderón R., Bogotá (Colombia)

Het is dit jaar niet nodig om cadeautjes te kopen', zeiden mijn kinderen.



Een les voor mijn leraar

Vele jaren geleden begon ik in de herfst als postdoctoraal student aan de Columbia University in New York City. In een klas vol studenten besprak onze docent hedendaagse vervalsingen van teksten uit de oudheid. Toen hij een lijst met vervalsingen opnoemde, hoorde ik hem tot mijn ontzetting ook het Boek van Mormon noemen.

Ik wist meteen dat ik dat klaslokaal niet kon verlaten zonder iets te ondernemen. Ik kon mijn voorouders, die er door hun getuigenis van het Boek van Mormon toe gebracht waren om alles op te offeren, niet teleurstellen.

Na de les ging ik naar mijn docent toe, die de Charles Anthon-leerstoel aan Columbia bezette. Meer dan honderd jaar eerder had Martin Harris professor Anthon aan Columbia bezocht. Martin had een vel papier bij zich met afbeeldingen van gegraveerde tekens op de platen waarvan het Boek van Mormon een vertaling is.

Ik herinnerde me dat mijn vader een brief voorlas die zijn vader over Martin Harris had geschreven. Mijn grootvader vertelde me dat hij Martin vlak voor zijn overlijden had ontmoet. Toen opa hem naar het Boek van Mormon had gevraagd, was Martin rechtop gaan zitten in bed en had een krachtig getuigenis van het Boek van Mormon gegeven. Hij had werkelijk een engel gezien, zijn stem gehoord en de gouden platen gezien.

'Mijn naam is Diana en ik ben lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen', zei ik met

beverige stem tegen mijn docent.

'Voor mij is het Boek van Mormon een boek met Schriftuur. Ik zou graag uw redenen willen horen om het een vervalsing te noemen.'

Terwijl we over de campus liepen, noemde de docent, die het Boek van Mormon had gelezen, enkele bezwaren waarom hij de authenticiteit ervan in twijfel trok. Ik schreef ze haastig op. En toen hij klaar was, vroeg ik: 'Mag ik in antwoord op uw bezwaren schrijven over wat ik te weten kom als ik dit onderwerp onderzoek?' Daar stemde hij mee in.

Ik liep terug naar het studentenhuus, deed de deur van mijn kamer dicht, knielde in gebed en begon te huilen. Ik voelde me zwak en ontoereikend. Gelukkig hadden we die avond een activiteit in de kerk. Na een bespreking die mij weer opbeurde, vroeg ik de voltijdzendingen die erbij waren om hulp. Ze wezen mij op enkele informatiebronnen die de meeste punten van mijn docent tegenspraken. Vervolgens doorzocht ik de gigantische bibliotheek van Columbia. In mijn verhandeling behandelde ik de vragen van de docent en gaf ik mijn getuigenis van de waarheid van het Boek van Mormon. En ik gaf de verhandeling aan hem.

Ik wachtte enkele weken op zijn reactie. Uiteindelijk vroeg ik hem of

hij het gelezen had.

'Ja, en ik liet het mijn vrouw lezen. Zij zei: "Wat je ook doet, vernietig het geloof van die studente niet." Toen draaide hij zich om en liep weg.

Toen het bijna Kerstmis was, had ik sterk het gevoel dat ik hem een exemplaar van het Boek van Mormon moest geven. Ik vond er een, schreef er mijn getuigenis in, en bedankte hem voor het lezen van mijn verhandeling. Ik verpakte het boek in kerstpapier en gaf het aan hem. Kort daarna kreeg ik een met de hand geschreven briefje van hem waarin hij zijn dank uitsprak voor 'dat opmerkelijke boek' dat hij had gekregen.

Toen ik dat las, schoten de tranen in mijn ogen. De Geest had mij ingefluisterd dat deze docent het Boek van Mormon niet meer zou bespotten. Ik was dankbaar dat de Geest harten had verzacht en mij had ingefluisterd hoe ik mijn leraar een les kon leren. ■

Diana Summerhays Graham, Utah (V.S.)

Voor mij is het Boek van Mormon een boek met Schriftuur', zei ik tegen mijn docent. 'Ik zou graag uw redenen willen horen om het een vervalsing te noemen.'



Het grootste geschenk

Toen ik op een ochtend klaar was met lezen in het Boek van Mormon en overdenken van de teksten, besepte ik dat ik er alweer vóór het eind van het jaar klaar mee zou zijn. Dat inzicht deed me denken aan mijn broer, die ik in 2005 bij mij thuis in zijn laatste weken had verzorgd voordat hij aan kanker overleed.

Oliver was vastbesloten om te doen wat hij zichzelf had beloofd: gehoor geven aan de oproep van president Gordon B. Hinckley (1910–2008) om het Boek van Mormon voor het eind van het jaar te lezen.¹ Maar tegen de herfst had Oliver nog heel veel te lezen. Uiteindelijk werd hij zo zwak dat hij niet meer zelf kon lezen.

Oliver was vastbesloten om te doen wat hij zich

Oliver was vastbesloten om te doen wat hij zich had voorgeno- men, dus vroeg hij of ik het Boek van Mor- mon aan hem voor wilde lezen.

had voorgenomen, dus vroeg hij of ik het Boek van Mormon aan hem voor wilde lezen. Ik was zelf veel verder met lezen, maar ik vond het helemaal niet erg om verder te gaan waar hij gebleven was.

Door elke dag voor te lezen aan Oliver, kon ik hem helpen om zijn doel te bereiken door het boek voor het einde van het jaar uit te krijgen — slechts enkele dagen voordat hij overleed. Tegen die tijd kon hij nog nauwelijks hoorbaar praten, maar zijn verstand was helder en actief. Zonder al te veel moeite sprak hij vaak zijn waardering uit voor het geschenk dat ik hem had gegeven. Hij zei dat hij nu in vrede kon sterven omdat hij zijn belofte had vervuld.

Ik had het Boek van Mormon al vaak gelezen, maar ik had de geest die ervan uitging nog nooit zo sterk gevoeld en de leringen nooit zo duidelijk begrepen als toen in de laatste maanden van mijn broers leven. Oliver had mij echt een groter geschenk gegeven. ■

Lois N. Pope, Utah (V.S.)

NOOT

1. Zie Gordon B. Hinckley, 'Een krachtig en waar getuigenis', *Liahona*, augustus 2005, p. 6.

Waarom moet ik hier zijn?

Een week vóór Kerstmis 2007 stelde men bij twee van mijn kinderen keel- en oorontstekingen vast. Jacob (5) jengelde de hele weg naar de apotheek toen we zijn medicijn gingen halen. En Beth (19 maanden) liet me maar niet los.

Toen we bij de apotheek aankwamen, bleek er een lange rij te staan. Terwijl Jacob aan mijn been trok en klaagde over zijn oor, wurmde Beth zich uit mijn armen. Ik dacht dat ze bij me zou blijven, maar zodra ze vrij was, rende ze rechtstreeks op een bejaarde man af die bij de rij op een bankje zat.

De man keek naar de grond, met zijn handen voor zijn gezicht. Ik riep Beth, want ik wilde de rij niet verlaten, maar ze ging toch op de man af en boog zich voorover om grijnzend en giechelend naar zijn gezicht te kijken.

Ik stuurde Jacob om haar te halen. Hij pakte haar hand en probeerde haar bij de man weg te trekken, maar ze weigerde mee te gaan. Toen begon ze tegen het voorhoofd van de man

te duwen om hem zijn hoofd op te laten tillen. Ik begon inmiddels geërgerd te raken, maar Beth deed haar schoenen, waarvan de veters los waren, uit en legde die bij de man op



PRESCRIPTIONS

schoot. Hij ging rechtop zitten en glimlachte.

'Beth!' riep ik.

'Het hindert niet', zei de man vermoeid. 'Ik strik haar veters wel.'

Ik werd een beetje zenuwachtig toen hij Beths schoenen aandeed. Toen hij klaar was, sloeg hij zijn armen om haar heen en kuste haar op het hoofd. Hij liet haar niet meteen gaan, dus ik verliet gauw de rij om mijn dochter uit de handen van deze vreemdeling te redden.

Toen ik dichterbij kwam, merkte ik dat hij tranen in zijn ogen had. Ik maakte me zorgen en ging naast hem zitten.

'Ik moet u iets vertellen', zei hij terwijl hij recht voor zich uit staarde. 'Nog geen maand geleden is mijn vrouw overleden en ongeveer een uur geleden ben ik er achter gekomen dat ik ongeneeslijk ziek ben met kanker. Ik kwam hier om medicijnen te halen, en ik heb over mijn leven na zitten denken en me afgevraagd of ik het onvermijdelijke misschien een handje moet helpen. Ik dacht niet dat ik Kerstmis en de pijn van de kanker zou kunnen verdragen zonder mijn lieve vrouw.'

Hij zei dat hij had gebeden en God had gevraagd: 'Als ik hier om de een of andere reden moet zijn, dan kunt u me dat beter nu laten weten, want anders ga ik naar huis om er een eind aan te maken.' Nog voordat hij 'amen' had gezegd, begon Beth hem lastig te vallen en hem 'opa' te noemen.

'Nu weet ik waarom ik hier nog

Ik riep Beth, maar ze ging toch op de man af en boog zich voorover om grijnzend en giechelend naar zijn gezicht te kijken.



langer moet zijn', zei hij. 'Ik moet blijven voor mijn kleinkinderen. Ze hebben me nodig.'

Ik sloeg mijn armen om hem heen en kon het niet helpen, ik weende. Toen ging ik onze medicijnen halen. Beth, die slechts enkele momenten

daarvoor nog zo ziek had geleden, kustte de man op de wang en huppelde weg met Jacob en mij. Ze wuifde en zei: 'Dag opa.'

Ik vroeg hem niet hoe hij heette, maar ik zal nooit vergeten dat een klein meisje dat een oude man lastig valt een antwoord op een gebed kan zijn. ■

Megan Robinson, Utah (V.S.)

Het geheim is uitgekomen

VOOR VOLWASSENEN

- Een diepgaand onderzoek naar evangelische onderwerpen.
- Boodschappen van kerkleiders.
- Nieuws over plaatselijke kerkleden.
- Huwelijksadviezen.

VOOR JONGVOLWASSENEN

- Hoe je het evangelie kunt toepassen.
- Wat de kerkleiders je willen vertellen.

VOOR JONGEREN

- Hoe je zelf een getuigenis krijgt en dat sterkt.
- Antwoorden op evangelievragen.
- Ervaringen van andere tieners.

In de nieuwe *Liahona* is er voor elk wat wils.

Het moet duidelijk zijn dat wij er graag voor u willen zijn, in welke levensfase u zich ook bevindt. Met meer materiaal voor leden in verschillende situaties hopen wij u te

helpen met het vinden van evangeliebeginselen die u kunt gebruiken problemen uit de praktijk op te lossen.

Mis niet wat de nieuwe *Liahona* voor u en de mensen om u heen kan doen. Wij nodigen u uit om uw



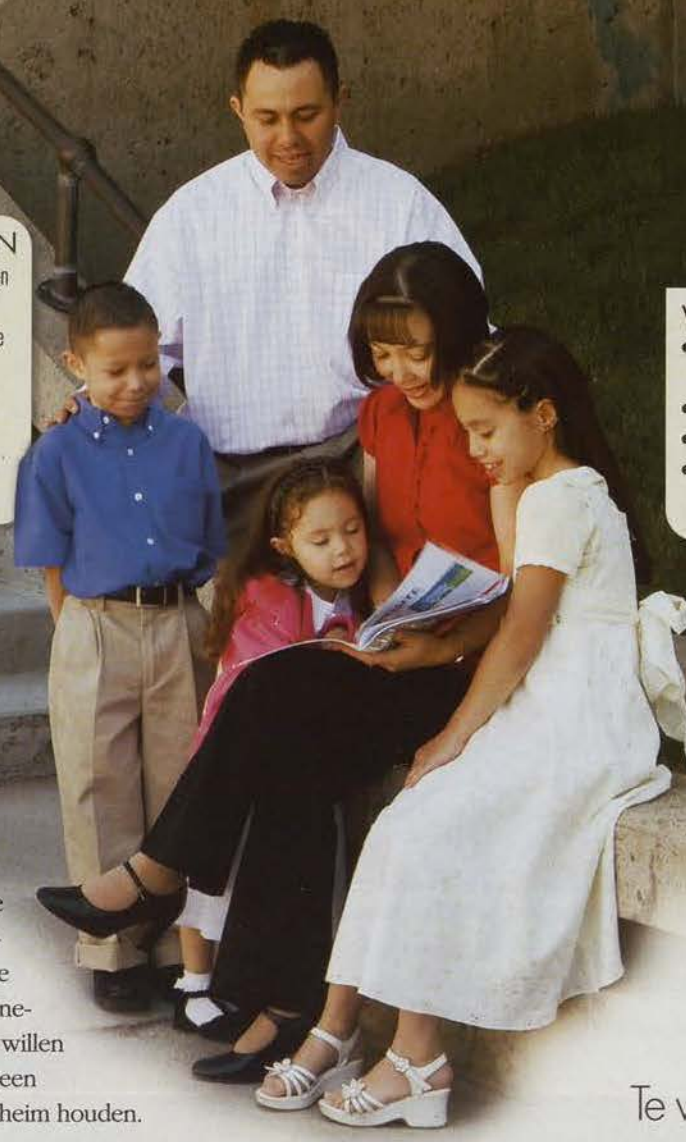
VOOR LEIDINGGEVEN- DEN EN LEERKRACHTEN

- Hulp met het grootmaken van uw roeping, verbeteren van uw onderricht en adviseren van leden.



VOOR NIEUWE LEDEN

- Eenvoudige uitleg van wat heiligen der laatste dagen geloven.
- Bekeringsverhalen van andere nieuwe leden.



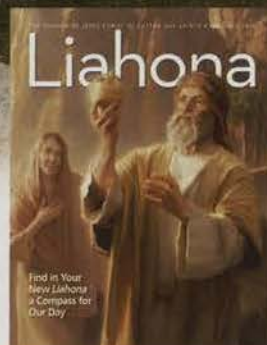
VOOR KINDEREN

- Tekeningen, foto's en verhalen van kinderen wereldwijd.
- Leuke activiteiten waardoor je iets van het evangelie leert.

VOOR HET GEZIN

- Hoe u uw kinderen iets kunt leren met behulp van artikelen uit de *Liahona*.
- Hulp bij de gezinsavond.
- Verhalen van gezinnen die thuis het evangelie naleven.
- Ouderschapsadviezen.

abonnement aan te houden en te overwegen een dierbare een geschenkabonnement te geven. We willen dit fijne tijdschrift geen goed verborgen geheim houden.



Te verwachten in januari 2010.

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

Hieronder vindt u enkele ideeën voor uw gezinsavondlessen. U kunt ze aanpassen aan uw eigen gezin.

'Wij, drie koningen', p. 12: 'De meeste mensen zullen iets beter leren en onthouden als u platen, landkaarten, woordstroken of andere visuele hulpmiddelen gebruikt.'¹ U kunt de platen uit dit artikel of andere voorwerpen gebruiken bij het onderwijs. Rollenspellen zijn een goede manier om personen te gebruiken als visuele hulpmiddelen.² U kunt het bezoek van de wijzen aan het kindje Jezus in een rollenspel uitbeelden.

'Aanbidding door eerbied', p. 26: De gezinsleden zullen een leerstelling eerder begrijpen en toepassen als zij de kans krijgen om anderen les te geven.³ Overweeg om andere gezinsleden elkaar de beginselen uit dit artikel te laten leren. Deel het artikel enkele dagen vóór de

gezinsavond op in drie delen en vraag drie gezinsleden om op de gezinsavond te vertellen wat ze van hun deel geleerd hebben.

'De zegeningen van werken', p. 36: Met verhalen kunt u aandacht trekken, dat maakt ze een doeltreffende onderwijsmethode.⁴ Om te illustreren wat de kerk ons leert over werken, zoals bisschop H. David Burton uitlegt, overweeg te vertellen wat er in het artikel staat over de ervaringen van de presidenten Thomas S. Monson, Henry B. Eyring en Dieter F. Uchtdorf. U kunt de les besluiten met een uitnodiging aan de gezinsleden om te vertellen hoe zij gezegend zijn door te werken.

NOTEN

1. *Onderwijzen* — geen grotere roeping (1999), p. 182.
2. Zie *Onderwijzen* — geen grotere roeping, p. 178.
3. Zie *Onderwijzen* — geen grotere roeping, p. 161.
4. Zie *Onderwijzen* — geen grotere roeping, pp. 93, 179–182.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

Het eerste paginanummer van het artikel wordt aangegeven.

K = De Kindervriend	Kerstmis, 2, 8, 10, 12,
Aanbidding, 26	16, 24, 41, 42, K2,
Avondmaal, K12	K8, K10
Boek van Mormon, 43, 44	Liefde, 2, 10, 16, 34,
Dienen 2, 10, 16, 25,	41, 42, K14
41, 44	Naastenliefde, 25
Eerbied, 26, K4	Offerande, 42
Gaven van de Geest, 18	Openbaring, 18
Gebod, 30, 45	Opleiding, 36
Geloof, 12, 26, 30, K2,	Priesterschapssleu-
K10, K12	tels, 18
Gezin, 2, 34, K7	Ringpresidenten, 18
Heractivering, 18	Smith, Joseph, K14
Huisbezoek, 16, 25	Tegenspoed, 30
Jeugdwerk, K4	Verzoening, 2, 24
Jezus Christus, 2, 8, 24,	Werken, 36
K2, K12	Zendingswerk, 34, 36
	Zingen, 10



TAAK VAN DE VADER

'Neem uw taak serieus om uw gezin regelmatig te onderwijzen door gezinsavond, gezinsgebed en gezamenlijke schriftstudie te houden en gebruik te maken van andere leer-momenten. Bereid uw kinderen vooral voor op een zending en een tempelhuwelijk. (...) Naast uw eigen heil, broeders, is er niets zo belangrijk als het heil van uw vrouw en kinderen.'

President Howard W. Hunter (1907–1995), 'Being a Righteous Husband and Father', *Ensign*, november 1994, p. 49.





Lonni Clarke, Maria bewaarde al deze woorden, die overwegende in haar hart.

'De engel zeide tot haar: Weest niet bevreesd, Maria; want gij hebt genade gevonden bij God.

'En zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam Jezus geven.

'Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden' (Lucas 1:30-32).

01 APR 2013 DUTCH

#LDU1677259598/0#
KAREN BOZENDAHL
15 E NORTH TEMPLE RM 249
SALT LAKE CTY UT 84150 1600



'Waar ieder van ons naar verlangt, niet alleen met Kerstmis maar altijd, is zich met anderen in liefde verenigd te voelen, met de heerlijke verzekering dat dit eeuwig kan duren', schrijft president Henry B. Eyring. 'Dit is de belofte van het eeuwige leven, wat God zijn grootste gave aan zijn kinderen heeft genoemd (zie LV 14:7). Die belofte wordt mogelijk gemaakt door de gaven die Hij middels zijn geliefde Zoon aan ons heeft gegeven: de geboorte, de verzoening en de opstanding van de Heiland.' Zie 'Thuis voor Kerstmis', p. 2.

Account #: 1677259598

15

3

DUTCH

